દોસ્તાર એક

દાસ્તાન

આનંદ પટેલ

VISIT…

TITLE: DOSTAR EK DASTAN

AUTHOR:ANAND.B.PATEL

PUBLISHED BY BHAVESH.P.PATEL

ADDRESS-AT&PO-DERIYA,TA-VIJAPUR,DIST-MAHESANA,STET-GUJARAT,PIN-382870

MOBIL NUMBER-9714178824

PRINTED BY: ANAND.B.PATEL

ADDRESS-AT&PO-KOT,TA-VIJAPUR,DIST-MAHESANA,PIN-382870,STET-GUJARAT

MOBIL NUMBER-9724456625

anandpatelkot@gmail.com

Copiyrigt-ANAND.B.PATEL-2020

M.R.P-320

અનુક્રમણિકા

પ્રસ્તાવના i

અર્પણ ii

લેખક પરિચય iii

આભાર iv

કોપીરાઇટ vi

1. પ્રકરણ-1 1

2. પ્રકરણ-2 11

3. પ્રકરણ-3 19

4. પ્રકરણ-4 39

5. પ્રકરણ-5 59

6. પ્રકરણ-6 74

7. પ્રકરણ-7 89

8. પ્રકરણ-8 108

9. પ્રકરણ-9 126

10. પ્રકરણ-10 180

પ્રસ્તાવના

આ પુસ્તક લખવાનો વિચાર મને હોરર એક્સ્પ્રેસ પેહલા આવ્યો હતો પણ મારી પાસે દોસ્તર એક દાસ્તાન નો પ્લોટ લખેલ નહતો અને હોરર એક્સ્પ્રેસ ચાલુ કરી સમય જતાં હોરર એક્સ્પ્રેસ એમેઝોન ઉપર પબ્લિશ થઈ ગઈ અને સમય જતાં દોસ્તાર એક દાસ્તાન લખવાની ચાલુ કરી અને ટૂંક સમય મર્યાદા માં આ નોવેલ હું પૂર્ણ કરી શક્યો.દોસ્તાર એક દાસ્તાન નોવેલ બે મિત્રો ના જીવન ઉપર આધારિત કાલ્પનિક કથા છે તેમણે જીવન માં અનેક ધંધા કર્યા અને નોકરી કરી પણ તેમના નસીબ છેક છેલ્લે સુધી સાથ ના આપ્યો અને છ્લ્લે તેમનું નશીબ સાથ આપે છે,બંને જણા નાયબ કલેક્ટર બને છે તેની વિગતવાર આ નોવેલ માં વાત કરવા માં આવી છે એટલી બધી આ રસ પ્રદ નોવેલ બનાવવા માં આવી છે કે તમે એક વાર વાંચવા નું ચાલુ કરશો એટલે આખી નોવેલ પૂરી કરીને જ મુકશો એવું મારૂ નહીં પણ મારા લેખક મિત્રો,વિવેચકોનું માનવું છે.

આપનો આનંદ પટેલ .....

અર્પણ

મારી લેખનકળા માં સતત વધારો કરી રહેલા મારા પ્રિય વાંચકો ને અર્પણ...

લેખક પરિચય

હું આનંદ પટેલ પિતા ભક્તિભાઈ પટેલ માતા પાર્વતીબેન પટેલ.મારો મહેસાણા જિલ્લાના વિજાપુર તાલુકાના કોટ ગામમાં જન્મ થયો હતો.અને લેખનકલામાં શોખ ધરાવું છું. ૨૦૨૦ સુધીતો આ વિશ્વની સફર કંઈક આવી જ રહી બાળપણમાં મારું જીવન મારા માતા-પિતા સાથે વિત્યુ અને દૈનિક જીવનમાં હું અલગ અલગ અનુભવ કરે કર્યાઅને અલગ અલગ સ્કૂલોમાં અભ્યાસ કર્યો છેલ્લે ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં બીએ કરી મારા શૈક્ષણિક અનુભવો માં પણ ઘણા વિચાર રજૂ છે. તેને પણ તક મળશે તો નવલકથા રૂપે રજુ કરીશ. મારો અભ્યાસ તો પીટીસી અને બીએડ કર્યું તેથી શિક્ષક ની લાયકાત ગણી શકાય પણ મારું મન તો હંમેશા લખવામાં જ વ્યસ્ત રહેતું. 2016 માં મને લોકાર્પણ ન્યૂઝપેપરમાં લખવાની અમૂલ્ય તક ગૌરાંગભાઈ પંડ્યા સાહેબ એ આપી ત્યારથી જ મારી લખવાની શરૂઆત થઈ. આ લખતાં લખતાં મને ખબર પણ ના પડી અને હું હોરર એક્સપ્રેસ નવલકથા લખી નાખી.આ નવલકથામાં તમને શું ગમ્યું શું ના ગમ્યું તે મને જરૂર કહેજો મારા વાચકોની તાળીઓ હોય કે તમાચા મને જરૂરથી ગમશે.

આપનો.....આનંદ પટેલ

આભાર

- મારા મનનો આભાર માનવો રહ્યો કારણકે તેણે મારી નવલકથા લખવા માટે નીત નવા વિચાર પ્રગટાવી આપ્યા.
- મારા માબાપ જેમણે મને હંમેશા ઉડવા દીધો. હું તેમના માટે એકવીસમી સદીમાં શ્રવણ બનના હંમેશા મહેનત કરતો રહીશ.
- મારો પરિવાર એમાં મારી ધર્મપત્ની મારી બહેન ભાઈ અને ભાભી એ લેખન કળા માં મારુ સમર્થન કર્યું છે તેથી તેમનો આભાર માનું એટલું ઓછું છે.
- મારા યારો ને તો કેમ ભૂલી શકું તેમના નામ અહીંયા જણાવી શકતો નથી કારણકે તેજ મારા નવલકથાના પાત્રો છે જે તમને જણાવી દીધા છે.
- લોકાર્પણ ન્યૂઝપેપરના તંત્રી સાહેબ ગૌરાંગભાઈ નો હંમેશા આભારી છું.
- મારો મોબાઇલ જે દિવસ રાત નવલકથામાં લખવા માટે એક અગત્યનું સાધન બની રહ્યો હતો તેથી તેનો આભાર માનવો કેમ ભૂલું.
- મારા વાચકમિત્રોનો હંમેશ ને માટે આભાર રહીશ કારણ કે તેમણે મને નીત નવું લખવા માટે પ્રેરણા આપી છે.

- મારી સંપૂર્ણ નવલકથા નું પ્રૂફ રિડિગ કરનાર ભાવેશભાઈ ડેરિયાવાળા ને તો હું કેમ ભૂલું,તેમનો આભાર માનું તેટલો ઓછો છે.
- હોરર એક્સપ્રેસ નોવેલનું મુખપુષ્ઠ તૈયાર કરનાર રોશન પટેલ નો હું આભારી છુ.

કોપીરાઇટ

આ પુસ્તક કે તેનો કોઈ પણ અંશ કોઈપણ પ્રકારે, કોઈપણ માધ્યમ માં જાહેર કે ખાનગી પ્રસાર વ્યાવસાયિક કે બિન વ્યાવસાયિક હેતુ માટે પ્રિન્ટ ઇન્ટરનેટ ડિજીટલ ઓડીયો વિઝ્યુઅલ સ્વરૂપમાં લેખક પ્રકાશક ની લેખિત પરવાનગી વિના ઉપયોગમાં લેવું ગેરકાનૂની છે.

© Copyright, 2020, ANAND.B.PATEL

આ પુસ્તકના બધા જ અધિકાર લેખકના હસ્તક છે આ પુસ્તકના આ સાઇટ પર લેખક ની પરવાનગી પછી પબ્લિક થઈ રહ્યું છે

પ્રકાશક – ભાવેશ પટેલ

લેખક અને તેમનાં પુસ્તક વિશેની સંપૂર્ણ માહિતી માટે

www.anandpatelkot.com વેબસાઈટની મુલાકાત લેવા નમ્ર વિનંતી.

પ્રકરણ -1

ફટફટ.....ફટફટ ..... શકરા નો અવાજ આવે છે અને શકારમાં વિશાલ બેઠો છે અને તેની શાથે તેનો જિગરજાન દોસ્ત ભાવેશ સાથે ખભે થી ખભો મિલાવી ને મુસાફરીનો આનંદ માણી રહયા હતા એટલમાં શકરા વાળો ભાઈ બોલ્યો ઓય છોકરાઓ સુંદરપૂર નું પાટિયું આવી ગયું ત્યારે તો ખબર પડી કે આપણે આ સ્ટેસને ઉતરવાનું છે.

ઝડપથી થેલા લઈ ને શકરા વાળાને ભાડું આપી પૂછે છે કે ગુરુકૃપા હોસ્ટેલ ક્યાં આવી.

તરત જ વળતો જવાબ આવે છે કે સામેથી ડાબી બાજુ આરોગ્ય હોસ્પિટલની પાછળની બાજુએ આ સાંભળી બંને મિત્રો હોસ્ટેલ તરફ જવા નીકળ્યા.થોડા સમય બાદ તે હોસ્ટેલ માં પોહચી ગયા અને જોયું તો મુખ માથી અરર.....

આપણે ક્યાં આવી ગયા છીએ સામે જોયું તો મોટી ગટર લાઇન હોસ્ટેલ આગળથી નીકળતી હતી અને દુર્ગંધનો તો કોઈ પર નહતો નાક ફાટી જાય એવિ હતી.

ઓય છોકરાઓ ક્યાં ચાલ્યા કોનું કામ છે? રેકટરે તુમાખી ભર્યા અવાજે પૂછ્યું.

ભાવેશ બોલ્યો ભાઈ અમે નાથીબા પીટીસી કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા માટે આવ્યા છીએ અને અમારા બાપુજીએ ગુરુકૃપા હોસ્ટેલના વિશ્વજીત ભાઈ સાથે વાત કરી છે કે મારો બાબો ભાવેશ અને તેનો મિત્ર વિશાલ નાથીબા કોલેજમાં પીટીસી કરવા આવે છે તો તમારી હોસ્ટેલમાં રાખજો એટલે અમે સીધા ગુરુકૃપા હોસ્ટેલમાં આવી ગયા.

મિત્રો મોસ્ટ વેલકમ હું તમારા બાપુજી નો મિત્ર વિશ્વજીત છું આવો તારી રૂમ નંબર અને કબાટ નંબર આપું

આ સાંભળી વિશાલ મનમાં ને મનમાં બબડવા લાગે છે કે કોઈક તો તારા બાપુજી ને ઓળખે છે.

૩ નંબરની રૂમમાં તમારે અલ્પેશ અને નરેશ સાથે બંને મિત્રો એ રહેવાનુ છે ઓક .....અને બીજું એ કહું છું કે એક કલાક પછી જમવાનો ટાઈમ થશે તો અલ્પેશની સાથે જમવા આવી જજો કપડાં ધોવાની ચિંતા કરત નહીં કપડાં ધોવા વાળો

ધોબી કપડાં આવી ને લઈ જશે અને બીજા આપણી હોસ્ટેલના નિયમ પછી જણાવીશ એટલી ઘડી ફ્રેશ થઈ જાઓ

(અલ્પેશ અને નરેશ રેકટર ગયા પછી જોર જોર થી હસવા લાગ્યા.)

અલ્પેશ બોલ્યો ઓય જય વીરૂ ફ્રેશ થઈને અમારી સાથે જમવા માટે તેયાર થઈ જાઓ દરોજ તમને કોઈ બોલાવશે નહીં

વિશાલ તો બીકણ ગાય જેવો માણસ અને હાથ પગ ધોતા ધોતા બોલ્યો ભાવેશ આપણે ક્યાં કરમના ફળ ભોગવીએ છીએ.

આમેય કોઈ ચિંતા કરવાની નૈ ઘરે બાપ બોલતો હતો અને અહી રેકટર ભાવેશ બડ બડ કરતો હતો.

વિશાલ બાપને લાફો મારી શકાય?અરે તું શું બોલે છે એ તને ભાન બાન છે કે નહીં

તો રેકટરને એક જોર થી તમાચો ઠોકી દઇશ બરોબર ને વિશાલ.

પછી તારો બાપ આપણને આ હોસ્ટેલમાં રેહવા દેશે.અલ્પેશ જોર થી બૂમ પડે છે શું કરો છો લ્યા જય વીરૂ ચાલો જમવા.

નરેશ અલ્પેશને કહે છે કે જય વીરૂ ને મમ્મી પપ્પા યાદ આવ્યા લાગે છે.

એટલીવારમાં તેમની બાજુમાં ચાલતો ભાવેશ બોલે છે કે મમ્મી પપ્પા નહીં દાદા દાદી યાદ આવ્યા હતા અને હવે અમારી મજાક ઉડાવી છે તો તમારી સાત પેઢીઓ યાદ લેવડાવી દઇશ બરોબરને.....મેડી શેડી

(પાછું તમને થતું હશે કે આ નવું કોણ આવ્યું આ કોઈ નવું નથી આવ્યું અલ્પેશનું નામ મેડી અને નરેશ નું નામ શેડી ભાવેશે પાડેલ નામ હતા)

બધા હોસ્ટેલના ભોજનલાય માં હરોલબંધ બેસીને શાંતિથી જામે છે.

બધા વિદ્યાર્થીઓ એ શાંતિ થી ભોજન કરી ને પોત પોત ની રૂમ માં ગયા એટલી વાર માં એક બૂમ પડી કે બધા વિદ્યર્થીઓ એ બગીચા માં બેગા થવા નું છે.

આ બૂમ પાડનાર બીજું કોઈ નહિ પણ વિશ્વજીત ભાઇ નો ભાગીદાર અશ્વિન હતો.

આમ અશ્વિન વિદ્યાર્થીઓ પર રોફ જમાવવા જાય પણ કઈ ઉપજે નહિ.

બધા વિદ્યાર્થીઓ મેેદાન માં ભેગા થાય છે એટલી વાર માં વિશ્વજીત ભાઇ આવે છે અને કહે છે કે બધા મારી વાત શાંતિથી સાંભળો હું વધારે કંઈ કહેતો નથી.

આપણે મૂળ વાત ચાલુ કરીએ થોડી ઘણા હોસ્ટેલના નિયમો વિશે તમને જણાવી દઉં.આમ તો આ હોસ્ટેલના મુખ્ય મુખ્ય નિયમો શાંતિથી સાંભળજો અને તેનું પાલન કરું જો.... "નિયમોના ભંગ બદલ લાલિયા છોટા થી તમને ધોઇ નાખીશ."

નિયમ 1 આ હોસ્ટેલ ફક્ત શાકાહારી માટે જ છે તેમાં માંસાહારની વાત તો દૂર ઈંડા પણ એલાઉડ નથી સમજી ગયા ને....

નિયમ નંબર 2 રાત્રે 12 વાગ્યા સુધી અભ્યાસ કરવાનો રહેશે.

નિયમ નમ્બર 3 સ્કૂલ-કોલેજમાં નિયમિત જવાનું રહેશે.

નિયર નંબર 4 હોસ્ટેલમાંથી ઘરે ૨૦ દિવસે જવા મળશે અને કોઈ તહેવાર હોય તો વીસ દિવસ પછી પણ જવા મળશે.

નિયમ નંબર 5 તમે રાત્રે બાર વાગ્યા સુધી વાંચો એના પછી અશ્વિનભાઈ તમને પૂછશે કે તમે શું વાચ્યું તેના અભ્યાસ લક્ષી પ્રશ્નો પૂછશે પછી તમને સૂવા મળશે.

નિયમ નમ્બર 6 જો તમે રાત્રે બાર વાગ્યા પહેલા સૂઈ ગયા તો તમારી પથારીમાં એક ડોલ ભરીને પાણી ઢોળી દેવામાં આવશે.

ભાવેશ અને વિશાલ અંદર અંદર વાતો કરી રહ્યા છે આપણે હોસ્ટેલની જગ્યાએ જેલ મા તો નથી આવી ગયા ને.....

ના વિશાલ આપણે જ્યાં છીએ ત્યાં સહી સલામત છીએ આ નિયમો આપણા માટે નહિ પણ મેડી સેડી જેવા વિદ્યાર્થીઓ માટે છે.

ઓય ભાવેશ અંદરો અંદર શું વાત કરો છો થોડોક જોરથી બોલો તો અમને પણ ખબર પડે કે તમે શું બોલી રહ્યા છો તુમાખી ભર્યા અવાજથી વિશ્વજીત ભાઇ બોલે છે.

ભાવેશ અને વિશાલ ચૂપચાપ બેસી ને વિશ્વજીત ભાઇ ની વાત શાંતિથી સાંભળે છે.

વિશ્વજીત ભાઇ એમ નું ભાષણ ફરીથી ચાલુ કરે છે અને કહે છે કે બીજા નિયમો ઘણા છે જો તમે ગુનો કરશો તો તમને નવા નિયમ જાણવા મળશે. ચાલો આપણી વાતને વિરામ આપીએ છીએ અને દરેક પોતપોતાના રૂમમાં જઈને અભ્યાસ કરવા બેસે.

"દરેક વિદ્યાર્થીઓ રૂમમાં જાય છે."

ભાવેશ અને વિશાલ રૂમમાં જતાં કહે છે કે આ બોસ શું બકબક કરતા હતા. એટલી વારમાં અલ્પેશ કહે છે કે બોસ કહે છે એ કરી બતાવે છે એટલે તેમનાથી ચેતતા રહેજો ભાઈ.....

ભાવેશ મનોમન નક્કી કરી લે છે કે બોસને પણ મારો પરચો એક વખત બતાવી દઉં. આમ ને આમ વાતો કરતા કરતા બપોરના બે વાગી જાય છે અને બપોરે બધા આરામ કરે છે

ચાર વાગે બધા જાગીને વાંચવા બેસી જાય છે પણ ભાવેશ ઉઠતો નથી એટલી વારમાં અશ્વિનભાઈ આવીને તેને ઉઠાડવા પ્રયત્ન કરે છે પણ ભાવેશ ભરપૂર ઊંઘ માં હોય છે, ઊંઘમાં ને ઊંઘમાં ભાવેશ ના બોલવાનું બોલી નાખે છે અશ્વિનભાઈ દોટ મૂકીને વિશ્વજીત ભાઇ પાસે જાય છે અને કહે છે કે એક વિદ્યાર્થી ઊઠતો નથી.

થોડીવાર પછી ઉઠશે કોઈ ચિંતા કરવી નહીં.

પણ..... પણ .....એમ નહીં તેના માં થોડી પણ સભ્યતા નથી જ્યાં ત્યાં બોલે છે.

વિશ્વજીત ભાઇ કહે છે કે ચાલને હું પણ થોડા સુવિચાર તેના મુખેથી સાંભળી લઉં તે ઝડપથી ભાવેશ ની રૂમ તરફ જાય છે પણ ભાવેશ રૂમમાં હાજર હોતો નથી તે ફ્રેશ થવા માટે બાથરૂમ માં ગયો હતો જ્યારે તે આવે છે ત્યારે વિશ્વજીત ભાઇ ઓફિસમાં પહોંચી ગયા હોય છે

વિશ્વજીત ભાઇ અને અશ્વિનભાઈ અંદરોઅંદર વાતો કરી રહ્યા હતા.

વિશ્વજીત ભાઇ બોલે આ છોકરાનમાં કંઈક તો દમ છે. અશ્વિનભાઈ....ભાવેશ અને વિશાલને મારી ઓફિસમાં બોલાવો.

અશ્વિનભાઈ દોડતા દોડતા વિશાલ ની રૂમ તરફ જાય છે. વિશાલ અને ભાવેશ બંને જણાને વિશ્વજીત ભાઈ ઑફિસ માં બોલાવે છે.

બંને જણા અંદરો અંદર વિચારવા લાગે છે એ આપણું વિશ્વજીત ભાઈની શું કામ પડ્યું હશે.

"કઈ નહિ."

ભાઈ ચાલ ને આવું ભાવેશ તુમાંખી ભર્યા અવાજથી બોલે છે.ધીમે પગલે વિશ્વજીત ભાઈની ઓફિસ આગળ ઉભા રહે છે.

અશ્વિનભાઈ બોલે છે આવી ગયા બંને મુરારી...

જોઈ લો સાહેબ

"વિશાલ અને ભાવેશ બંને એકબીજાના મુખ જોઈ રહે છે" વિશ્વજીત ભાઇ હોસ્ટેલ નો હિસાબ લખવામાં થોડા બીઝી હોય છે ફરીથી અશ્વિનભાઈ એ કહ્યું વિશ્વજીત ભાઇ તમે જેને બોલાવવાનું કહ્યું હતું તે બે નમૂના હાજર છે.

તો બોલાવી ને...

ભાઈ અંદર આવી જાઓ.

ઓફિસમાં ભાવેશ અને વિશાલ બે મિનિટ ઉભા રહે અને મનોમન વિચારતા હતા કે રજા માંગવી કે નહીં એટલી જ વારમાં અશ્વિનભાઈએ ઓફિસમાં બોલાવી દીધા અને તેમની સામે ખુરશીમાં બંને જણા ગોઠવાઈ ગયા.

વિશ્વજીત ભાઇ અશ્વિનભાઈ ને કહીદે છે કે તમે દસ મિનિટ બહાર આંટો મારી આવો એટલી ઘડી હું આ બંનેને હોસ્ટેલના વિશેષ નિયમ સમજાવી દઉં...

****

પ્રકરણ -2

અશ્વિનભાઈ દરેક રૂમમાં ઓટો મારવા જાય છે.

વિશાલ,ભાવેશ અને વિશ્વજીત ભાઇ નો વાર્તાલાપ શરૂ થાય છે.

મિત્રો તમને હોસ્ટેલમાં કંઈ તકલીફ તો નથી પડતી ને જમવામાં રહેવામાં અને કોઈ કોલેજમાં તકલીફ પણ હોય તો મને કહી દેજો ને હું કોલેજના સાહેબ શ્રી ને વાત કરી લઈશ...

બંને જણા નીચુ મો રાખી તેમની વાતો સાંભળી રહ્યા હતા પણ કશું જ બોલતા ન હતા.

તે બંનેને વિશ્વજીત ભાઇ એક જ વાત સમજાવવા માગતા હતા કે હોસ્ટેલ ના દરેક નિયમોનું પાલન અને તમારો અભ્યાસ સારી રીતે પૂર્ણ કરો...

આ બે નંગને તેમની વાતમાં કશો રસ જ નહોતો જાણે ખુરશીઓમાં મૂર્તિના ગોઠવી દીધી હોય એમ અમસ્તુ બેસી રહ્યા.

થોડીક વારમાં અશ્વિનભાઈ આવે છે અને વિશ્વજીત ભાઇ પાસે બેસે છે.

વિશ્વજીત ભાઇ બોલ્યા તમને આ નિયમો સમજાઈ ગયા હોય અને કાયમી ધોરણે પાલન કરવું હોય તોજ આ હોસ્ટેલમાં રહો અથવા શહેરમાં બીજે ક્યાંક જગ્યા શોધી લો...

બંને જણા પોતાના જુસ્સા સાથે જાય છે અને મનોમન નક્કી કરી લે છે કે આપણે આ હોસ્ટેલમાં રહેવું નથી. શું સાલું દરરોજ ટોર્ચરીગ.

"આ કરવાનું અને આના કરવાનું આ સાચું અને આ ખોટું રાત્રે 12 વાગ્યા સુધી જાગવાનું જાગ્યા પછી અશ્વિનભાઈ મેડી પ્રશ્નો પૂછવા આવે તેના જવાબ આપવાના આ બધું શું છે." હોસ્ટેલમાં રહીએ છીએ કે જેલમાં આના કરતાં સાબરમતી જેલ સારી હશે...

આવું લોકોની વાતો પરથી સાબરમતી જેલ હોસ્ટેલ કરતા વિશેષ લાગતી હતી. બંને જણા અંદરોઅંદર વાતો કરી રહ્યા હતા કે આ વખતે ઘરે જઈએ તો હલકી હોસ્ટેલમાં પગ મૂકવો નથી.

થોડા દિવસો પછી શનિ-રવિ માટે ઘરે જવા ની તૈયારી કરતા હોય છે.શનિ-રવિ બંને જણા પોતાના વતનમાં જાય છે અને ઘરે જઈને માતા પિતાની બધી વાત કરે છે.

એમને હોસ્ટેલમાં ફાવતું નથી એટલે અમારા માટે બીજે ક્યાંક સગવડ કરી આપો પિતાજી...

બેટા આતો શાકભાજીનો વેપાર છે કે જ્યારે ઈચ્છા થાય ત્યારે હોસ્ટેલ બદલી આપીએ એના કરતા મારી વાત ધ્યાનથી સાંભળો જો વિશ્વજીત ભાઈ ની હોસ્ટેલમાં ના રેહાવું હોય તો મારી પાસે એક રસ્તો છે.

"બોલો પિતાજી તમે કહેશો એ હું કરીશ."

તું તો કરીશ પણ તારી સાથે રેહતો વિશાલ પણ કરશે એતો નક્કી છે.તો સાંભળી લ્યો બંને જણ પોત પોતાની રીતે રહેવા માટે સગવડ કરી લ્યો...

આ સાંભળી ને ભાવેશ હાકાબાકા બની જાય છે અને મનોમન વિચારે છે કે પિતાજીએ કહ્યું તે કરી બતાવે છે એટલે આપણ ને પિતાજી કોઈપણ પ્રકારની મદદ કરશે નહિ તેથી નવી જગ્યા મારે અને વિશાલે જાતેજ શોધવી પડશે.

રવિવાર ની અંધારી રાત હોય છે ભાવેશ તેના પિતાજી અને માતા સાથે અગાશી ઉપર સૂતો હોય છે તેને સવારે જવાનું ટેન્શન હોય છે કે કાલે હોસ્ટેલ માં જઈને શું કરશું ક્યાં રહેશું જેવા અવનવા વિચારો આવતા હોય છે,ત્યાંજ આંખ આભ નીચે ઘોર નિદ્રામાં માં પોઢી જાય છે...

"ઊઠ ભાવેશ તારે હોસ્ટેલ માં નથી જવાનું"

એટલીજ વાર માં ઝટપટ થી ઊભો થઈ જાય છે અને ઘરની અગાશી ઉપર થી નીચે ઊતરી ને તૈયાર થઈ જાય છે સવારે ચા નાસ્તો કરી તે પોતાના બિસ્તરા પોટલાં ઉપાડી બસ સ્ટેશન તરફ જવા માટે રવાના થાય છે.

ભાવેશ ઉપર ઘર વાળા નો એટલો બધો પ્રેમ હોય છે કે તેને ઘર ના ચોક માંથીજ વાળવી દે છે અને વિશાલ ને તો આખું ઘર બસ સ્ટેશને મુકવા માટે આવે છે.

થોડીક જ વાર માં સુંદર પુર જતી બસ આવી પોહચે છે.બંને જણા વિલા મોં એ બસ માં ચડે છે.

આવજો બેટા.... બંને જણા આટલું વર્ષ આ હોસ્ટેલ માં પૂરું કરજો એવું વિશાલ ના પપ્પા ચાલુ બસે બોલ્યા..

બંને જણા બસ માં સામ સામે જોઈ રહ્યા વિશાલની બોલવું હતું પણ કશું બોલી શકતો ન હતો.

ભાવેશે પૂછ્યું બે દિવસ ની રજાઓ કેવી રહી...

"શું યાર રજાઓ"

હું ઘરે કહ્યું કે મારી હોસ્ટેલ બદલવી છે પણ મારા માતાપિતા માન્યા નહીં.

મારે પણ એવું જ થયું.

ભાઈ એમાં ચિંતા કરવાની નહીં હો...

આપણે બંને જાતે જ નવી હોસ્ટેલ શોધી લઈશું.આપણે ક્યાં વિશ્વજીત ભાઇને હોસ્ટેલમાં રહેવાની ના પાડી છે આપણે તો ફક્ત હોસ્ટેલ બદલવાની વાત માતા-પિતાની કરી છે.

બંને જણા હોસ્ટેલમાં પહોંચી જાય છે અને બિસ્તરા પોટલા તેમના કબાટમાં મૂકીને અંદાજિત નવ વાગ્યાનો સમય થયો હોય છે અને સોમવારનો દિવસ હોય છે ભાવેશ ને ભૂખ લાગી હોય છે એટલે તેની માતાએ ભરી આપેલ નાસ્તાનો ડબ્બો ખોલીને નાસ્તો કરવા બેસે છે એટલી જ વારમાં આજુબાજુના ઘણા વિદ્યાર્થીઓ ભાવેશ નો નાસ્તો કરવા માટે આવી જાય છે.

ભાવેશ કોઈ દિવસ કોઈ વ્યક્તિને નાસ્તો કરવાની ના નથી પાડતો...

ભાવેશ નો નાસ્તો મોડ મોડ બે દિવસ સુધી ચાલે કારણ કે આખી હોસ્ટેલ ભાવેશ નાસ્તા ઉપર રહેતી બે દિવસ....

પછી ભાવેશ આથી હોસ્ટેલના જેટલા વિદ્યાર્થીઓ હોય તેમના નાસ્તા ઉપર...

કોઈ વ્યક્તિ નાસ્તો આપવાની ના પાડે તો નાસ્તાના ડબ્બાનો નકુચો તોડી ને બિન્દાસ નાસ્તો કરી લેતાં...

થોડી જ વારમાં અશ્વિનભાઈ જમવાની બૂમ પાડે છે ચાલો બધા મિત્રો જમવા માટે આવી જાવ.

વિશાલ અને ભાવેશ જમીને કોલેજમાં જવાની તૈયારી કરતા હોય છે એટલી વારમાં તેમનો મિત્ર બિજેશ બોલે કેમ દોસ્તાર આટલું ઝડપી કોલેજ સાંભળી છે.

ના... ના... એવું નથી ભાઈ પણ કોલેજ જવું પડે ને આગળના અઠવાડિયામાં પણ અમે ત્રણ રજાઓ પાડી છે અને આજે તો સોમવાર છે એટલે જઈ આવીએ અને એક બે તાસ ભરીને હોસ્ટેલમાં આવી જઈશું તારે પણ અમારી સાથે આવવું હોય તો આવી શકે છે.

"બધા મિત્રો થેલો ભરાવીને નાથીબા કોલેજમાં જઈ રહ્યા છે."

સ્કૂલના આચાર્ય શ્રી સ્ટાફ ગણ આ વિદ્યાર્થીઓને કાગડો રે રાહ જોઈ રહ્યા હોય એમ બધા ખુશી પાથરી કોલેજના પટાંગણમાં બેસી રહ્યા હતા.

ભાવેશ અને વિશાલ હોસ્ટેલમાં પ્રિય હતા એટલા જ કોલેજમાં પણ...તેમની ઉપસ્થિતિ વિશેષ હતી.

આવો આવો મારા વ્હાલા વિદ્યાર્થીમિત્રો આવું મહેશભાઈ આચાર્ય બોલે પણ સામેથી વિદ્યાર્થી મિત્રો કંઈ પણ જવાબ આપ્યા વગર પોતપોતાના ક્લાસરૂમમાં બેસી જાય છે.

****

પ્રકરણ -3

થોડી વારમાં પ્રાર્થનાનો બેલ વાગે છે અને બધા વિદ્યાર્થીઓ પ્રાથના રૂમમાં બેસી જાય છે. પ્રાથના કમિટી બધી તૈયારી કરતી હોય છે.

"રોલ નંબર 17 આજે ભજન ગાશે"

આ રોલ નંબર 17 ભાવેશ નો હોય છે તેને ભજન ગાતા આવડતું હોતું નથી એટલે મુગા ની જેમ ઊભો રહી જાય છે. એટલી વાર માં ભૂમિ બેન બોલ્યા ભાવેશ આવું ના ચાલે જેને જે નંબર પ્રમાણે જે પોગ્રામ કરવા નો હોય તે ફરજિયાત કરવો પડે છે...

આ આપડી કોલેજ નો નિયમ છે અને તેનું અંશતઃ પાલન કરવું જોઈએ કારણકે તમે ભવિષ્ય ના શિક્ષક થવા ના છો. આટલી વખત તમને જવા દઉં છું આગળ થી દરેક પ્રોગ્રામ ની તૈયારી કરીને આવવા નું રહશે.

"ઓકે મેડમ તમે કહેશો એમ કરીશું."

ભાવેશ મનમાં વિચારે છે કે આજનો દિવસ તો પસાર થઈ ગયો પણ હવે આવતીકાલે ના દિવસ માટે પ્રથાના નું આયોજન કરવું પડશે...

આપણને ભજન પણ ગાતા નથી આવડતું કે અભિનય પણ નથી આવડતું બાકી વક્તવ્ય તો બેફામ આપી દે શું....

"જેમ તેમ કરીને કોલેજ તે દિવસ પસાર થઈ જાય છે."

ભૂમિ બેન બીજા દિવસે ભાવેશ ને આવવાની રાહ જોઇને બેઠા હોય છે...

ભાવેશ અને વિશાલ અંદર વંદર અંદરો અંદર વાતો કરી રહ્યા હોય છે.

આપણે હૉસ્ટેલમાં રહેવું નથી બીજે ક્યાંક સારી જગ્યા શોધી લઈએ.

કોલેજ પૂરી થયા પછી વિશાલ અને ભાવેશ બંને જણા રહેવા માટે જગ્યા શોધવા માટે નિકળી જાય છે તેમને પૂછપરછ કરતા એક રમીલાબેન પીજી તરીકે બાળકોને રાખતા હોય છે.

સમાચાર મળતા જ બંને જણા રમીલાબેન પાસે પહોંચી જાય છે.

રમીલાબેન હરિદ્વાર સોસાયટીમાં રહેતા હોય છે અને હરિદ્વાર સોસાયટી માં જઈને બંને જણા રમીલા બેન ના ઘરે જાય છે.

કેમ માસી મજામાં...

હા મજામાં બોલો ને તમારે શું કામ છે.

કામ તો કંઈ નથી પણ અમારે રહેવા માટે તમારા પીજીમા એડમિશન લેવું છે તો મળી શકશે.

હા મળી જશે પણ એક વાત મહિનાની ફી સાત હજાર રૂપિયા છે જે તમારે પહેલા એડવાન્સ આપવી પડશે અને દર પહેલી તારીખે સાત હજાર રૂપિયા જમા કરાવવા પડશે નહિતર તમારા બિસ્તરા પોટલા ઘરની બહાર મૂકી દઇશ આ પહેલો અને છેલ્લો મારો નિયમ છે બાકી તમે મન ફાવે તેમ અહીંયા રહી શકો છો.

"હું તમને બે ટાઇમ જમવાનું સવારે ચા નાસ્તો રવિવારે ફિસ્ત અને એક રવિવારે પંજાબી બાકી સવારે જમવામાં દાળ ભાત રોટલી શાક મળશે."

સવારે નાસ્તામાં ભાખરી અને ચા જ મળશે.

સાંજે જમવામાં ભાખરી અને શાક જેવું હળવું ભોજન તમને આપવામાં આવશે.

વીજળી નો જરૂર પૂરતો જ ઉપયોગ કરવો બાકીના સમયે તમારે લાઈટ પંખા બંધ રાખવા પડશે.

કશો વાંધો નહીં અમે આવતા અઠવાડિયે તમારા પીજીમાં આવી જઈશું એટલે અમારી બંનેની જગ્યા રાખવા માટે વિનંતી કરીએ છીએ.

કશો વાંધો નહિ બેટા આવતા અઠવાડિયે ફરજિયાત આવી જજો નહીતર હું બીજા વિદ્યાર્થીઓને એડમિશન આપી દઈશ કારણકે ત્રણ દિવસ પહેલા એક વિદ્યાર્થી રહેવા માટે પૂછવા આવ્યો હતો પણ તેનું હજી સુધી કોઈ જવાબ આવ્યો નથી જો એનો જવાબ આવશે તો હું તેની ના પાડી દઈશ અને તમને બંનેને રહેવા માટે જગ્યા આપી દઈશ.

(ભાવેશ અને વિશાલ અંદરો અંદર વાતો કરી રહ્યા હતા.) આપડે તો રહેવા માટે સગવડ કરી લીધી ભાવેશ બોલ્યો: "ફૂકરી હોય તો જ વાણુ વાય"

આપડી સામે તો ગમે તેવી મુશ્કેલી હોય તેનો સામનો ચપટી વગાડતાં તેનું સોલ્યુશન લાવી દઈએ...

દુનિયા આપડા બે ના કપાળ ઉપર ડફોળ લખેલું હોય તેવું સમજે છે.

ના...ના... એવું નથી દુનિયા ને પણ પણ ખબર પડી જશે કે ભાવાલો અને વિશાલીઓ શું છે.

ભાવેશ હવે શું કરીશું.?

કંઈ નહિ તું ચિંતા ના કર આપણે રમીલાબેન ના પીજીમાં જતા રહીશું.

મને તો સાલું ટેન્શન આવી ગયું કે હવે શું કરશું.

તું ગભરાયા વગર મારી સાથે ચાલ બધું સાફ સુથરું થઈ જશે. ભાઈ ભાવેશ તું કે છે એટલા ડગલા હું ભરું છું પણ તું મને ક્યાંક ખાડા માં ના નાખી દેતો.

મારા ઉપર તને વિશ્વાસ નથી કે શું?

ભાઈ તારા વિશ્વાસે તો મારો શ્વાસ ચાલે છે.

તો ચિંતા કર્યા વગર હું કહું એટલું કર બાકી આપડા બે નું નસીબ...

આજ સુધી તો ક્યારેય નસીબે સાથ નથી આપ્યો હવે મને નશીબ ઉપર શંકા થવા લાગે છે.

કેમ આવું બોલે છે દોસ્ત તું તો મને ડી મોટિવ કરે છે."સંસાર નો એક નિયમ છે કે કર્યો વગર કંઈ મળતું નથી અને કરેલું કોઈ દી ફોગટ જતુ નથી" એટલે આપણે ગીતા ના નિયમ પ્રમાણે હર હંમેશ કાર્ય કરતા રહેવાનું

એ બોસ તું કયારે ગીતા ના અભ્યાસ કરી આવ્યો.

ના...ના... હું કોઈ ગીતા બિતા નો અભ્યાસ નથી કર્યો પણ આતો લોકાભ્યાસથી મને જાણવા મળ્યું છે.

આ વાળી લોકા અભ્યાસ શું છે મને પણ સમજાવે તો થોડી ખબર પડે..

અલ્યા ભાઈ આ લોકા અભ્યાસ એટલે બીજું કશું નહિ લોકો ના મુખે થી સભળેલી સાચી ખોટી વાતો .

એવું છે એમને.

હા હું ક્યાંય કંઈ વાચવા નો શોખીન છું એતો તને ખબર જ છે. બરોબર પણ ક્યારે રમીલાબેનના પીજી માં જઈશું.

અલ્યા ભાઈ આવતા અઠવાડિયે ફરજિયાત આપણે ત્યાં જતાજ રહીશું.

એવું તો આ ચાર પાંચ દિવસ થોડા હોસ્ટેલ ના મિત્રો સાથે મજા કરીએ.

હું કયાં ના પાડું છું.

આ જે રાત્રે હોસ્ટેલમાં પાર્ટી નું આયોજન કરીએ તો કેવું રહશે.

ભલે જેવી તારી ઈચ્છા એમાંય હોસ્ટેલમાં રાત્રે જમવાનું ખીચડી અને ભાખરી છે તો આજે રાતે મજા કરીએ.

ફાઈનલ રાત્રે 100 ટકા પાર્ટી નું આયોજન કરવામાં આવશે એવું ભાવેશે કહી દીધું.

રાત્રીના 12 વાગ્યે,

અંબિકા હોટલ,

ટીબી રોડ ના સામે સુંદરપુર,

ભાવેશ અને તેના મિત્રો નું અંબિકા હોટલ ગયા.

"અંબિકા હોટલ વાળા બ્લેક માં ઇંગ્લિશ દારૂ વેચાણ કરતા હતા."

આ દારૂ ભરેલી બોટલો ભાવેશ અને તેના દોસ્તારો હોસ્ટેલ માં લાવ્યા હતા.

ભાવેશના મિત્રો એક બે પેગ લગાવી ને પોતપોતાની રૂમ માં સુઈ ગયા અને ભાવેશ રોયલ સ્ટેગ વિસકી ના પાંચ પેકેટ લગાવીને તેના રૂમની બાલ્કનીમાં ચાંદ ના અજવાળામાં પડ્યો રહે હાથમાં રહેલી વિસ્કી ની ખાલી બોટલ ઊંધી પકડીને તે કાચ માંથી આકાશમાં ના ગોળ ચાંદ રસગુલ્લા જેવો બની જતો હતો. બોટલમાંથી જોઈ ને તે નશામાં મુસ્કુરાયો તે ચાંદ ને કશુક બોલવા માગતો હતો પણ નશામાં ધૂત થઈ ગયેલું દિમાગ શબ્દો ગોઠવી શકતું ન હતું...

છેવટે 2:00 વાગે શબ્દો જીભ પર આવે છે...

આંખો પુરી ખુલી અને જોરથી મોટી રાડ નાખી રાડ નાખતા નાખતા...

બાથરૂમ માં ઉલ્ટી કરીને પડેલો ભાવેશનો રૂમ પાર્ટનર વિશાલ... તે અવાજ સાંભળીને રસ્તામાં સૂતેલા કૂતરા પર કોઈ પથ્થર ફેકે અને કૂતરું જાગે એવી અદામાં ઝબકીને જાગી ગયો, બાથરૂમ ના અંધારામાં ચારે બાજુ તેને જોયું અને પછી ભાવેશ સાદ કરીને કહ્યું....

"અવાજ બંધ કર."

વિશાલ ગુસ્સામાં બોલ્યો અને દીવાલ પકડી ઉભો થઈને બાથરૂમ બહાર આવ્યો.

તેના શરીર પર મોટા અક્ષરે લક્ષ લખેલું અડધી ઉતરેલી જ ચડી હતી. તે પોતાના બેડ પાસે ગયો, લેપટોપ લીધું બહાર બાલ્કનીમાં જઈને તેની બાજુમાં પડેલા ભાવેશ પાસે ધીમેથી કાન માં કહ્યું પાસવર્ડ શું છે, લેપટોપ નો...

લખ jhd@277 છે.

પછી વિશાલ લેપટોપ માં હોસ્ટેલ નું વાઇફાઇ સિગ્નલ કનેક્ટ કરી ને facebook login કરે છે અને અર્ધ બેભાન અવસ્થા માં પાર્ટી કરી હતી તેના photos અને વિડિયો અપલોડ કરી દે

છે. આ બધું કામ પતાવીને તે પોતાની પથારી માં સુઈ જાય છે

(ખુશનુમા સવાર પડે છે.ભાવેશ અને વિશાલ પથારી માંથી ઊઠી ને બાથરૂમ તરફ જાય છે.)

વિશાલ આ ગંદકી કોણે કરી છે?

ભાઈ આ ઓમિટ તારાથી થઈ ગઈ છે કારણકે તું વધારે પડતો દારૂ ઢિચ્યો હતો.

અલ્યા ના હોય એવું

હું ના હોય.... પીવામાં તો માપ રાખતો નથી.

હવે જે થઈ ગયું તે થઈ ગયું... ગયું ગુજરી આપડે ભૂલી જઈ એ.

ટન... ટણ... ચા પીવાનો બેલ પડે છે અને બધા વિદ્યાર્થીઓ ચા પીવા જાય છે.ચા પીતા પીતા પાર્ટી વાળા દરેક વિદ્યાર્થીઓ એકબીજા ના મોઢા ની સામે જોઈ રહે છે.

વિશાલિયા કાલે રાત્રે હું મજા આવી.

ભાઈ થોડી વાર શાંતિ તો રાખ આપડે રૂમ માં જઈ ને વાતો કરીશું

કેમ તારી ફાટે છે વિશાલ.

ભાઈ મારી સાથે દરેક વિદ્યાર્થી ઓ ની નેતર ના સોટા વડે વિશ્વજીત ભાઈ....

સારું તું કે તો હું બંધ કરું મારી વાત.

વિશાલ મનમાં ને મનમાં વિચારતો હતો કે સાલા ને રાતની ચડેલી દારૂ હજી સુધી ઉતરી હોય તેવું લાગતું નથી મારે તેને ઝડપથી ચા નાસ્તો કરવી ને રૂમ માં લઇ જવો પડશે નહિતર બધા વચ્ચે ભવાડો કાઢશે...

(ચા અને ભાખરી ખાઈ ને ભાવેશ અને વિશાલ પોતાની રૂમ તરફ પ્રયાણ કરે છે.)

જીના સિર્ફ તેરે લિયે....જીના સિર્ફ તેરે લિયે મોબાઈલ ની રીંગ વાગે છે.

આમ તો હોસ્ટેલ માં મોબાઇલ એલાઉદ નથી પણ પોતાના માબાપ સાથે વાતો કરવા માટે દરેક વિદ્યાર્થીઓ મોબાઈલ રાખતા હતા.

હેલ્લો કોણ...

હિરેન.

કોણ હિરેન?

અલ્યા તું વિશાલિયો બોલે ને..

હા,બોલને તારે શું કામ છે.

કામ તો ગણું બધું છે ભાઈ.

એર જે હોય તે વિગતવાર વાત કર ને ભાઈ

તો સાભળી લે આજે તારા અને ભાવેશ ના પિતાજી હોસ્ટેલ માં આવવા ના છે.

એમાં શું મોટી વાત છે.

વાત તો એમ છે કે તમે facebook પર જે પોસ્ટો મૂકી છે તેના ઉપર એક વાર નજર મારી લ્યો...

પછી વિશાલ ને ભાન થાય છે અને ફોન મૂકી લેપટોપ ખોલી ને fecebook ઉપર ની તમામ પાર્ટી ની પોસ્ટો ડિલીટ કરી દે છે.

ફટાફટ મોબાઈલ ની સ્વીચ ઓ દબાવી ને હિરેન ને ફોન કર્યો...

હેલો હિરેન.

બોલ વિશાલ શું કામ પડ્યું ભાઈ આટલો ઝડપી કેમ મને યાદ કર્યો.

અલ્યા સાચે મારા અને ભાવેશ ના પિતા હોસ્ટેલ માં અવવના છે?

ના...ના... નથી આવવાના પણ ગાડું આવી પોસ્ટો facebook ઉપર મુકાય ખરી...

હા હવે મુક ને ફોન... રજા હરી ચંદ્ર થયા વગર.

(એટલી વાર માં ભાવેશ આવેછે.)

કોનો ફોન હતો વિશાલ?

તારા બાપ નો...

શું કીધું મારા બાપે.

તારા બાપ નો નતો ફોન પણ આપણો દોસ્તાર હિરેન ને ફોન કર્યો હતો.

કેમ અમસ્તું તને હિરેન યાદ આવી ગયો ભાઈ.

ના લયા પણ મારાથી કાલે રાત્રે એક ભૂલ થઈ ગઈ હતી.

કંઈ ભૂલ.

હું દારૂ ના નશા માં પડેલ દરેક ફોટા facebook ઉપર અપલોડ કરી દીધા હતા.

ભાઈ તારે મગજ બગજ છે કે નહિ,આમ તો મોટી મોટી વાતો કરે છે અને આવી નાની નાની ભૂલો કરી બેસે છે.

બસ... શિખમાલિયા રજા શિખામણ આપવા નું બંધ કર અને કોલેજ જવાની તૈયારી શરૂ કર...

(ભાવેશ અને વિશાલ કોલેજ જવાની તૈયારી શરૂ કરે છે.)

ભાવેશ ના મગજ માં એક ટેન્શન હોય છે કે સાલું ભૂમિકા બેન તેને ચોક્કસ થી અભિનય ગીત કરાવશે તે વાત તેને સતત યાદ આવ્યા કરતી હતી.

રસ્તા માં ચાલતા ચાલતા...

શું વિચારે છે ભવાલા કેમ કઈ બોલતો નથી રાત ની હજી ઉતારી નથી કે શું?

ના...ના... એવું નથી પણ છોકરીઓ વાળું અભિનય કરવાનું છે તેનું ટેન્શન છે, મને તો એમ થાય છે કે હોસ્ટેલ ની સાથે સાથે કોલેજ પણ બદલી નાખીએ, તારું શું કેહવુ છે.

જેવી તમારી ઈચ્છા બોસ...

હું જેવી તમારી ઈચ્છા,તને તો અભિનય કરતા આવડે છે એટલે મારી મજાક સુજે છે.

અલ્યા આવું નથી, તારો નંબર આવે તો હું ઊભો થઈ ને અભિનય ગીત કરીશ,પછી કઈ કેહવુ છે.

ના... બસ હું ખુશ.

બંને જણા કોલેજ માં પ્રવેશ કરે છે.અને પોતપોતાના ક્લાસરૂમમાં બેસી જાય છે.થોડીવાર પછી પ્રાથના માટે બેલ વાગે છે.બધા વિદ્યાર્થીઓ પ્રાથના હોલ માં બેસી જાય છે અને પ્રાથના ની શરૂઆત થાય છે, જેવી ધૂન અને ભજન પુરા થાય છે અને ભાવિકા બેન જાણી જોઈને ભવેશનો 17 નંબર બોલે છે.

ભાવેશ ને ધ્રુજારી આવી જાય છે આમ તો કોઈ વ્યક્તિ ને તાબે ના થનારો ભાવેશ આટલો ગભરુ પણ હતો.

હવે ની પ્રાથના સભા જોવાલાયક હતી,કેમકે ભાવેશ ગભરાયો હતો એટલે નહિ પણ...

ભાવેશ ને ધ્રુજારી સાથે ગુસ્સો પણ બહુ આવ્યો હતો.

(બિતાં બીતાં ઊભો થયો.)

મને અભિનય ગીત આવડતું નથી અને જાણી જોઈને ભૂમિ બેન અભિનય ગીત કરવાનું કહેછે મહેશભાઈ સાહેબ...

એવું નથી મિત્ર અભિનય કરવું એ પીટીસી ના અભ્યાસક્રમ માં આવે છે એટલે તમારે ફરજિયાત ના આવડતું હોય તો શીખવું પડશે.

પેલા સાહેબ તમે બેનને કહો કે અમને અભિનય ગીત શીખવાડે... એમને પૂછો કે કોઈ દિવસ અભિનય ગીત કર્યું છે વિદ્યાર્થીઓ આગળ.

"ત્યાંજ ભૂમિકા બેન ની આંખો માંથી ગંગા જમુના નીકળી પડે છે. તેમને વિદ્યાર્થી દ્વારા કરવામાં આવેલી સાચી વાત નું ખોટું લાગી ગયું."

ભૂમિકા બેન આ વાત મનમાં રાખીને બેઠાં હોય છે,તેઓ એ નક્કી કર્યું હતું કે જ્યારે તક આવશે ત્યારે તેનો લાભ હું લઇશ. એક શિક્ષક તરીકે વિધ્યાથીઓ પ્રત્યે આવો આનંદર રાખવો કેટલી હદે યોગ્ય છે....

ભાવેશ ને પણ ભૂમિબેન સામે બોલી ને થોડો પસ્તાવો થવા લાગ્યો હતો પણ હવે તેનો કોઈ મતલબ હતો નહીં,તે અંદરો અંદર બેન ની માફી માગવાની ઘણી ઈચ્છા હતી પણ તે પૂરી કરી શક્યો નહીં.

દરરોજ ભાવેશ અને વિશાલ કોલેજ જતાં હતા અને પ્રાથનામાં પેલી નંબર વાળી સિસ્ટમ હમેશના માટે બંધ થઈ ગઈ.

ભાવલા તું તો અમારા જેવા વિધ્યાથીઓ નો તારણ હાર બની ગયો હવે અમારે કાયમ માટે શાંતિ થઈ ગઈ.

પણ વિશાલિયા બલીનો બકરો તો હું બન્યો.

કોણે કહ્યું હતું ડોડ ડહાપણ કરવાનું,હું તો તારે માટે અભિનય કરવા માટે ક્યાં ના પડી હતી,પણ અમુક જગ્યાએ તો તારો ઘોડો તોણેય ઊભો રહેતો નથી.

ના લ્યા એવું નથી પણ એ વખતે મારૂ મગજ કામ નોતું કરતું અને હું આવેશ માં આવી જ્ઞાઓ હતો.

તને ખબર છે આ આવેશનું પરિણામ શું આવશે?

ના ભાઈ... ગભરાઈ ગયેલા અવાજ માં ભાવેશ બોલ્યો હવે શું થશે.

હવે જે થશે તેના માટે તું તૈયાર રહજે.

હા બોલને ભાઈ ખોટો અમસ્તો બીવડાવે છે.

બિવડાવતો નથી ભાઈ એન્યુયલ પાઠ માં તારે ભૂમિબેન આવશે અને 50 માર્કસ માથી ઓછા માર્કસ મુકશે એવું મારૂ અનુમાન છે.

ઑ...હો... આપડે માર્કસ થી બીતા નથી.

તો તે વખતે જોઈ લે જે...

બીજું તો કઈ ના થાય ને..

કઈ ના થાય તું ચિંતા ના કર હું તારી સાથે જ છું.

બસ હવે બીજી વાત કરને ભાઈ.

"જેમ તેમ કરીને એ કોલેજ ની દિવસ તો પૂરો થાય છે અને પછી બંને હોસ્ટેલ તરફ રવાના થઈ રહ્યા હોય છે ત્યાં ભાવેશ ને એક વિચાર આવે છે."

આપડે વિશાલ હોસ્ટેલ અને કોલેજ થી બહુ જ કંટાળી ગાય છીએ...

અલ્યા ભાઈ એમાં કોઈ ચિંતા કરવી નહિ,મને એક વાક્ય યાદ આવ્યું તું કે તો હું કહું.

બોલ ને ભાઈ એમાં કંઈ પરમિશન થોડી માગવા ની હોય..

મારી માં કહતી હતી કે કોઈનું દુઃખ કે સુખ ઝાઝા દિવસ નથી ટકતું.

તો એમને આપણે પણ થોડા દિવસો માં સુખ મળશે..

****

પ્રકરણ -4

ભાવેશ અને વિશાલ અંદરો અંદર માનસિક રીતે અસ્વસ્થ હતા, કેમકે એકબાજુ હોસ્ટેલ માં વિશ્વજીત ભાઇ નો ત્રાસ અને બીજી બાજુ કોલેજ માં ભૂમિકા બેન ની ચિંતા.

આ બને એટલા બધા શાતિર માણસ હતા કે કોઈનો ડર કે ધમકી થી ડરે એવા ડરપોક ન હતા પણ તેમના માં માનવતા નામનું એક બીજ પોતાના શરીર માં સળવળતું હતું તેથી કોઈનું ખોટું કર્યા પછી માનવતા નું બીજ એકા એક સજીવન બની જતું.

તેમના માં એક મોટી ખામી હતી કે કોઈનું ખરાબ કર્યા પછી માનવતા તેમના માં જાગી ઊઠતી પણ પછી આ માનવતા ની કોઈ કદર કરતું નહિ.

કરે પણ કેમ.

કોઈ પણ કાર્ય કરતા પહેલા 100 વખત વિચારી ને કરવાનું હોય ભાઈ.

આપણા ગુજરાતી માં એક કહેવત છે કે...

"કોઈ દિવસ થૂંકેલું ગળાય નહિ."

આ બે મહાનુભાવો ને આવી કોઈ કેહવત થી અજાણ હશે.

(ભાવેશ પોતાના રૂમ માં જોર જોર થી હસવા લાગે છે,અને બૂમ પાડીને કહે છે કે મજા પડી જઈ...મજા...)

અલ્યા ભાઈ તારે ઓચંદા નું સુખ તો નથી આવી ગયું કે શું...

તું જેવું સમજે તારી વાત સાંભળી ને મને અદભૂત સુખ મળી ગયાનો આનંદ છે.

એતો ભાઈ મારી માં એ કીધું હતું એટલે આતો તને કીધું પણ મને કોઈ અનુભવ નથી થયો.

જેને કીધું એથી મને કોઈ ફરક નથી પડતો પણ હાલ તો તારા સ્વ મુખેથી સાંભળ્યું એટલે મને કોઈ આનંદ નો પાર રહ્યો નહિ.

બસ હવે શાંતિ રાખ આપડે પણ સુખ ના દિવસો સામે ચાલી ને આવશે.

23 વર્ષ સુધી તો કોઈ સુખ બુખ આવ્યું નથી તો હવે આવે એવું મને નથી લાગતું,આમતો એક કહેવત છે કે દસકો દુઃખ અને દસકો સુખ હોય પણ આપડે તો વિશકો પણ પુરો થઈ ગયો પણ દૂર દૂર સુધી કોઈ સુખ દેખાતું નથી.

કોઈ ચિંતા ન કર આપડે પણ કોઈ દિવસ સુખ જરૂર થી આવશે હો...

બીજી બધી વાત મુક અત્યારે હું આનંદ માં છું અને મને હમણાં આનંદ માં રહેવા દે આવું ભવલા ના મુખે થી નીકળી જાય છે.

ભાઈ તને હું ક્યાં દુઃખ આપુ છું.

ના... ના... એવું નથી પણ મારું મગજ ફ્રેશ છે એટલે દુઃખ ભરી વાતો હમણાં સાભળવા માગતો નથી.

ઓકે મારા ભાઈ.

(ટન... ટન... હોસ્ટેલ માં સાંજનો જમવાનો બેલ પડે છે અને બધા વિદ્યાર્થીઓ જમવા માટે ભોજન હોલ માં જાય છે.)

ભાવેશ સાંજે આજે જમવાનું મસ્ત છે.

શું છે લ્યા બોલ ને ભાઈ જમવાનું.

શોલે ચણા અને પૂરી સાથે છાસ પણ છે આજે તો મજો પડી જવાનો ભાઈ...

તારા કાકા ને કયા પૂરી ભાવે છે.

થોડું ખાઈ લેજે ને...

પછી મારે ભૂખ્યા રહેવાનું.

ના લયા, આપણે રાત્રે 12 વાગે અંબિકા હોટેલ માં જઈને નાસ્તો કરી આવીશું.કરી

(દરેક વિદ્યાર્થી જમીને પોત પોતાના રૂમ માં વાચવા બેસે છે.)

મારું મન વાચવામાં નથી લાગતું આવું ભાવેશ બોલે છે.

અલ્યા ભાઈ થોડું વાંચ નહીતો અશ્વિન ભાઈ આવશે અને પૂછશે કે શું વાચ્યું તો તું શું જવાબ આપીશ.

તું શું કામ ટેન્શન લે છે, મારે ક્યાં જવાબ આપના છે.

કેમ જવાબ નથી આપવા ના એટલે શું મને ખબર ના પડી...

જ્યારે અશ્વિન ભાઈ આગળની રૂમ માં પ્રશ્નો પૂછવા માટે આવે ત્યારે હું જાણી જોઈને ટોયલેટ માં જતો રહીશ.

પણ આવું કેટલા દિવસ ચાલશે મારા ભાઈ.

આજનો દિવસ તો જતો રહશે ને, આપણે ક્યાં હોસ્ટેલ માં વધારે દિવસો રહેવાનું છે.થોડા દિવસોની તો વાત છે પછી આપણે તો રમીલાબેન ના પિજી માં રહેવા જવાનું છે.

એતો વાત તારી બરાબર છે.

(જેમ તેમ કરીને હોસ્ટેલ માં એક અઠવાડિયું પૂરું કરે છે.)

આ બંને મહારથીઓ કોઇને કહ્યા વગર રમીલાબેન ના પીજી માં એડમીશન લઇ લે છે.

આ બાજુ હોસ્ટેલ માં આ બે ની પુર જોશમાં શોધ ખોળ ચાલે છે.

પછી વાયા વાયા વિશ્વજીત ભાઈ ને ખબર પડે છે કે તેઓ રમીલાબેન ના પીજી માં રહેવા ગયા છે.આ ખબર મળતા ની સાથેજ વિશ્વજીત ભાઈ ભાવેશ ના પિતાજી ને ફોન કરે છે.

હેલો... હેલો...

અવાજ નથી આવતો કોણ બોલો છો ભાઈ... હેલો... હેલો...કરી ને ફોન કટ થઈ જાય છે.

પાછો ફરીથી વિશ્વજીત ભાઈ ફોન કરે છે.

હેલો હું વિશ્વજીત ભાઈ બોલું છું.

હા બોલો ને ભાઈ કેમ મજામાં ને વિશ્વજીત.

શું કઈ કામ પડ્યું હતું કે...

ના... ના... આતો તમારા ચિરંજીવી ઓ હોસ્ટેલ માંથી કહાયા વગર ચાલી નીકળ્યા છે.

એતો વિશ્વજીત મને પણ આ વખતે ઘરે અવાયા ત્યારે વાત તો કરી હતી કે પપ્પા અમને હોસ્ટેલ માં નથી ફાવતું,પણ હું એવત કંઈ કંઈ ધરી નોતી... અને એમને ચોખ્ખું સંભળાવી દીધું હતું કે તમ તમારે જાતે રહેવા માટે સગવડ કરી લેજો હું હવે તમને કોઈ હોસ્ટેલ શોધી આપીશ નહીં..

આ તો મારા બેટા ઉસ્તાદ નીકળ્યા જાતે રમીલાબેન નું પીજી શોધી નાખ્યું.ત્યાં એક અઠવાડિયું રહશે એટલે ખબર પડી

જશે કે વિશ્વજીત ભાઇ ની હોસ્ટેલ સારી કે રમીલાબેન નું પીજી....

કંઈ વાંધો નહિ વિશ્વજીત ભાઇ તમારી હોસ્ટેલ ની ફિસ જે હસે તે હું બે ચાર દિવસમાં પોહચાડી દઈશ...

ના...ના... એવું નથી તમારી અનુકૂળતાએ આવી ને ફીસ ભરી જજો... ભાઈ તમે આવું બોલો તો મારી અને તમારી મિત્રતા લાજે.

એમતો હવળા ફેરે આવીશ તો તેમની ફીસ હું લેતો આવીશ.

અલ્યા ભાઈ ક્યાં માગી છે ફીસ તું ક્યારનોય ફીસ ફીસ કરે છે.(મનમાં તો ફીસ લેવાની વિશ્વજીત ભાઇ ગણી ઈચ્છા હતી એટલે તો ફોન કર્યો છે.બાકી મિત્રતા ના તો અમસ્તાં નાટક કરે છે.)

છેલ્લે છેલ્લે એટલું તો કહી દે છે કે જયારે આવો ત્યારે ફીસ પેલા વિશાલ ની પણ ફીસ લેતા આવજો...

(આટલું કહીને ફોને મૂકી દે છે.)

બંને જણા રમીલાબેન ના પીજી માં પોહચી જાય છે.

આવો ... આવો બેટા હૂતો તમારી જ રાહ જોતી હતી અને તમે આવી ગયા.

(ભાવેશ મનમાં વિચારે છે કે શેતાન નું નામ લીયા ઓર શેતાન હાજર હુઆ)

બેટા તમારા માટે ચા બનાવું તમે હાથ પગ ધોઈને ફ્રેશ થઈ જાઓ.

એટલીજ વાર માં બને હાથ પગ ધોઈ ને ફ્રેશ થઈ જાય છે પછી અંદરો અંદર વાતો કરવા લાગે છે.

રમીલાબેન ના મગજ માં કંઇક ચાલે છે હો ભાવેશ પણ આપણે તેમનો સ્વભાવ અજીબો ગરીબ લાગે છે.

તું શું કામ ચિંતા કરે છે વિશાલ,જે હશે તે એક અઠવાડિયા માં ખબર પડી જશે...

ભાવેશ અને વિશાલ ચા નાસ્તો કરી પલંગ માં બેસે છે.

કોલેજ જવાનું ભાઈ ઓ...

ના માસી આજે અમે કોલેજ જવાના નથી.(ભાવેશ અને વિશાલ રમીલાબેન ને માસી કહીને બોલાવતા હતા.)

બેટા કોલેજ મા રજાઓ ના પડાય,આપડે વિશ્વજીત ની હોસ્ટેલ માં રહેતા છોકરાઓ કરતા વધારે માર્કસ લાવવાના છે સમજી ગયા.

વિશાલ મનમાં મુસ્કુરાઈ રહ્યો છે.અને ભાવેશ નો પગ દબાવે છે.(પગ એટલા માટે દબાવે છે કે ઉતાવળ માં પેહલા દિવસે કંઈ વધારે પડતું બોલી ના જાય...)

હા માસી તમારી વાત એકદમ સાચી છે હો... આવું વિશાલ બોલ્યો.

બેટા તમારી આ રૂમ છે અને તેમાં ચોખ્ખી રાખવી તમારી અને મારી ફરજ છે,જરૂર પૂરતું પાણી અને લાઈટ નો ઉપયોગ કરજો હો...

હા માસી અમે અમારો સામાન અને બિસ્તરા વ્યવસ્થિત ગોઠવી દઈએ.

હા તમે તમારો સામાન ગોઠવી દો એટલી વાર માં હું જમવાનું બનાવી દઉં...

કશો વાંધો નહિ માસી એટલી ઘડી અમે અમારું કામ કરી દઈએ.

કામ પતાવી ને શાંતિથી બેઠા હોય છે ત્યાં રમીલાબેન અવાજ સંભળાયો હેડો દીકરાઓ જમવા માટે...

આ બે ભુખડ ની જેમ જમવા માટે દોડે છે...

ક્યાં છે માસી જમવાનું.

ભાઈ તમ તમારે રસોડામાં બેસી જાઓ હું તમારા માટે ગરમા ગરમ રોટલી બનાવી દઉ.

રમીલાબેન રોટલી બનાવે છે અને બંને જણા જમાવ બેસે છે.

જમીને પોતાની રુમ માં જઈ શાંતિ થી આરામ કરે છે.

બપોર ના આરામ પછી 4 વાગ્યે જાગે છે અને ભાવેશ વિશાલ ફ્રેશ થઈ પોતાની રૂમ માં કોલેજનું એસાઈમેન્ટ તૈયાર કરે છે.

બેટા થોડીવાર બજાર માં ઓટો મારી આવો તો તમારૂં મગજ ફ્રેશ થઈ જાય.

ભાવેશ અને વિશાલ રમીલાબેન ની વાત સાંભળતા નથી અને પોતપોતાના કામ માં વ્યસ્ત રહે છે.

(બંને નગ પોતાની મરજી ના રજા છે.)

સાંજે જમીને સુઈ જાય છે.

સવારે ચા નાસ્તો કરી કોલેજ જવા માટે અનેક પ્રકારની હલચલ આ બંને ના રૂમ માં ચાલતી હોય છે એટલીવાર ભાવેશ ના પિતાજી ત્યાં આવી ચડે છે.

તમે કોને પૂછી ને હોસ્ટેલ બદલી આવું ભાવેશ ના પિતાજી કડકાઈ થી પૂછ્યું.

અમને નતું ફાવતું એટલે અમે અમારી મરજી થી હોસ્ટેલ બદલી નાખી પિતાજી...

રહેવા દો ને મોટા ભાઈ આતો બાળકો છે તેમનાથી ભૂલ થઈ ગઈ તો શું વાંધો આપડે મોટું મન રાખીને માફ કરી દેવા જોઈએ...(આવું રમીલાબેન વચ્ચે બોલ્યા એટલે અમે બચ્યા પિતાજી ના ઠપકા થી...)

કંઈ વાંધો નહિ પણ અહીંયા સારી રીતે રહશે એની શું ગેરંટી...

સ્વભાવ માં તો બંને છોકરા સારા છે,અને ભણવામાં પણ હોશિયાર છે.

એતો થોડા દિવસ રાખો પછી તમને તેઓના સ્વભાવની ખબર પડશે રમીલાબેન... બેન તમારી ફીસ જે હોય તે મને કહેજો એટલે હું તમને પોહચડી દઈશ.

ભાઈ તમેતો ઘરના માણસ છો એટલે ફિસની તો કોઈ ચિંતા નથી પણ હવે આવો એટલે લેતા આવજો.

ભાવેશ અને વિશાલ જેમ તેમ કરી ને કોલેજનું એક સત્ર પૂરું તાવની તૈયારી હોય છે અને એન્યુઆલ પાઠ આયોજનનું ટાઈમ ટેબલ પણ આવી ગયું હોય છે.

સમય જતાં ભાવેશ નો એંયુઆલ પાઠ હોય છે,જે રીતે વિશાલે કહ્યું હતું તે રીતે ભૂમિકા બેન તેના પાઠ આયોજન માં આવ્યા.

જેમ તેમ કરીને કોલેજ પૂરી કરી અને જયારે રિઝલ્ટ આવ્યું ત્યારે ખબર પડી કે 50 માર્ક્સ માંથી બીજા મિત્રોને 49 હતા અને મારે ફક્ત 42 માર્ક્સ આવ્યા હતા.

મને એ વાતનું દુઃખ થયું કે શિક્ષકમાં આવી દેષ ભાવના રાખી વિદ્યાર્થીઓ નું અહિત કરવું કેટલી હદે યોગ્ય છે...

આ બધું ભૂલી જાય છે અને સમય જતાં કોલેજ કાળ પૂરો થઈ ગયો ભાવેશ અને વિશાલ બંને પોતાનું રીઝલ્ટ લઈને ગામડે જતાં રહ્યાં.

પીટીસી નો અભ્યાસ પૂરો કર્યા પછી કોઈ નોકરી રાખવા માટે તૈયાર ન હતું.

પછી બંને મિત્રો એ પિલવાઇ કોલેજમાં ગ્રેજયુએટ ચાલુ કર્યું.

કોલેજ ની બાજુમાં એક ઇંગલિશ મીડિયામાં સ્કૂલ હતું તેથી તેમને શિક્ષક તરીકેની નોકરી માટે ઈન્ટરવ્યુ આપવા જાય છે.

આવો ભાવેશ કેમ આજે અહીંયા ભૂલા પડ્યા છો,એવું સ્મિતાબેન બોલ્યા.

સ્મિતાબેન ભાવેશ ના નજીક ના રિલેટિવ હતા એટલે ભવેશની અગતા સ્વાગતા વધારે થઈ.

સ્મિતાબેન બેલ મારીને પટાવાળા પાસે પાણી મંગાવ્યું.

ભાવેશ અને વિશાલ પાણી પી ને મનમાં હસી રહ્યા હતા કે કોઈક તો છેને આપણી કદર કરવા વાળું...

શું કઈ કામ હતું ભાવેશ અહીંયા આવવું પડ્યું.

ના બેન અમે અહીંયા કોલેજ કરીએ છીએ એટલે મારા મિત્રને કહ્યું કે આપણે બાજુની સ્કૂલની મુલાકાત લઈએ...

બીજું કંઈ કામ હોય તો કહેજો.

કામ તો કંઈ નથી પણ બેન તમારી સ્કૂલ માં શિક્ષકની જગ્યા હોય તો કેજો.

હા ભાવેશ અમારે શિક્ષકો ની જરૂર છે અને જો તમારી ઈચ્છા હોય તો મને કહોજો.

બેન અમારે પણ નોકરીની જરૂર છે અને અમે બંને એ પીટીસી કરી છે જો તમારી ઈચ્છા હોય તો અમને લઈ શકો છો...

હા, તમને પેહલા લઈશું પણ એક ટેસ્ટ જરૂર થી લઈશું એ ટેસ્ટ તમારે ફરજિયાત આપવો પડશે હો.

મેડમ અમે ટેસ્ટ આપવા માટે તૈયાર છીએ...

તો ચાલો આ નોટ બુક માં ABCD લખો.

બંને એ જુદી જુદી નોટ બુક માં ABCD લખી ને મેડમ ને બતાવી ત્યાજ મેડમે ભૂલો કઠવાનું શરૂ કર્યું... આ રીતે લખાય તેમ લખાય આવું કેહતા બંને ને થોડું લાગી આવ્યું.

ચાલો કંઈ વાંધો નહિ પણ હવે આવી બેઝિક માહિતી શીખી લેજો અને તમારી નોકરી વિશે હું તમને બે દિવસ માં જવાબ આપીશ.

કોઈ વાંધો નહિ અમે જઈ શકીએ મેડમ...

સારું તમે જઈ શકો છો અને જે હશે તે હું તમને સમાચાર મોકલીશ.

(બંને મિત્રો કોલેજ માં જાય છે અને અંદરો અંદર વાતો કરી રહ્યા હોય છે.)

અલ્યા વિશાલ આ બેને આપણને ABCD લખાવી ને અપમાન કર્યું હોય એવું નથી લાગતું.

ના લયા કોઈ જગ્યાએ ઇન્ટરવ્યૂ આપીએ તો આવોજ અનુભવ થાય.

આપણ ને નોકરી લેશે કે નહિ એ મારા મગજમાં એક સવાલ છે...

તને તો બધા સવાલ જ થાય છે,થોડું પોઝેટીવ વિચાર આપણ ને 100% નોકરી લેશે એવી મને ખાતરી છે.

કોલેજ પતાવીને ઘરે જાય છે ત્યારે ભાવેશ ના કાકા મુકેશભાઈ તેને મળવા જાય છે અને તેને બધી વિગતવાર વાત કરે છે.

આજે તમે સ્કૂલ માં ગયા હતા અને સ્મિતા બેન નો મારી ઉપર ફોન આવ્યો હતો અને મને કહેતા હતા કે વિશાલ અને ભાવેશ ને કહી આવજો કે મારી સ્કૂલ માં નોકરી માટે આવી જાય.

કાકા પગાર બગાર નું કઈ કીધું છે કે નહિ.

હા એતો હું ભૂલી ગયો,તમારો પગાર સ્મિતાબેન મને કહ્યો નથી પણ સારો એવો બેન પગાર આપશે તમે સ્કૂલ માં જશો એટલે ખબર પડી જશે.

(બંને મિત્રો માં જોમ જુસ્સો આવી જાય છે.)

હરખપદુડા બનીને બંને સવારે તૈયાર થઈને સ્મિતાબેન ની સ્કૂલે જવા નીકળે છે.

આવો બંને મિત્રો...

આજે તમારે ધોરણ 3 અને 4 માં અભ્યાસ કરવાનો છે જે માટે તમે તૈયાર છો...

હા અમે તૈયાર છીએ મેડમ.

સ્કૂલ છૂટી ગયા પછી બેન ઓફિસ માં બોલાવે છે અને પગાર બાબતે ચર્ચા કરે છે.

મિત્રો તમારો પગાર 1500 રૂપિયા એક મહિનાનો રહશે બરોબર ને..

"ત્યાં શરમ માં કશું બોલ્યા વગર હા પાડી દીધી."

પછી બંને મિત્રો ઘરે જવા નીકળે છે.

રસ્તામાં વાતો કરતા હોય છે કે સાલું બસનાં ભાડા જેટલો પણ પગાર આપવાની આ બેનની ઓકાત નથી વિશાલ.

ભાવેશ આપણ બંને ને નોકરી રાખ્યા એ મહત્વનું છે ભાઈ...

શું આપડી 1500 રૂપિયા ની જ ઓકાત છે. વિશાલ તારે નોકરી જવું હોય તો જજે મારે આ નોકરી બોકરિ કરવી નથી.

"ભાવેશ આવું રસ્તામાં બડબડ કરતો હતો."

હા બસ હવે આપણે નોકરી નથી કરવાની તું કીધું એટલે ફાઈનલ હવે એકની એક વાત તું કેમ ચુંથ ચૂંથ કરે છે.

મારા મગજ ની નસ આ બેને ખેચી નાખી મને તો પેહલા દિવસથી જ ખબર પડી ગઈ હતી આ મહાશય એ આપણ બંને ને ABCD લખાવી.મારી વાત તો તું કયા મને છે.

હા ભાઈ નોકરી નથી કરવી તો નથી કરવી એકની એક વાત હવે ના કર મારી ભૂલ થઈ ગઈ બસ...

(ઘરે ભાવેશ પોહાચે છે અને તેના પિતાજી નોકરી વિશે સવાલ કરે છે.)

નોકરી માં પેહલા દિવસ કેવો રહ્યો બેટા.

સારો રહ્યો પણ પગાર ફક્ત 1500 જ કે છે.

એમાં શું વાંધો

પપ્પા 1500 રૂપિયા માં તો બસ નું એક મહિનાનું ભાડું પણ ના નીકળે.

એમાં શું ચિંતા કરે છે ભાડું હું આપી દઈશ.બોલ હવે બીજું કંઈ જોઈએ છે.

આ રીતે ઘરના રૂપિયા વાપરીને નોકરી કરતી હશે.

ભાઈ નોકરી કરો તો તમને કંઇક અનુભવ થશે. પછી જેવી તારી ઈચ્છા...

જય હનુમાન દાદા

ભાવેશ ને ભૂતકાળના દ્રશ્યો યાદ આવ્યા એ હસી પડ્યો આજે તેમનો જન્મદિવસ છે ૨૩ વર્ષ માં આ બધું કોલેજના દોસ્તો એ કરેલી જન્મદિવસની જંગલી ઉજવણી હતી.

પોતાના જન્મદિવસ નું આયોજન કોલેજના દોસ્તોએ રોડ ઉપર કર્યું હતું.

પિલવાઇ કોલેજમાં આવ્યા પછી ભાવેશનો આ પહેલો જન્મદિવસ હતો.

"જ્યારે તે ઓટો રીક્ષા માં ડ્રાઇવરની સીટ ની જમણી બાજુ બેસીને લટકતો કોલેજ જતો હતો ત્યારે જન્મદિવસ ના દ્રશ્યો યાદ આવી ગયા હતા અને તે આકાશ સામે જોઈ ને એકલો હસી રહ્યો હતો."

તે કોલેજના ગેટ ઉપર ઉતર્યો ત્યારે એક બાજુ ઉજવણી થઈ રહી હતી.

"તેનો આખો ક્લાસ સામૂહિક બંક મારીને ગેટ ઉપર ઉભો હતો." કોલેજમાં માત્ર ત્રણ છોકરીઓ હતી એટલે ક્લાસની પરિસ્થિતિ સારી એવી હતી ઉપરથી ક્લાસ નો પાર્ટનર વિશાલ પણ તેની સાથે હતો વિશાલ ભાવેશ નો જીગરીજાન દોસ્ત હતો કોલેજમાં આવે ને... મજા જ મજા

એક વરસમાં ભાવેશ ની પૂરી લાઈફ બદલાઈ ગઇ હતી.

ભાવેશ અને વિશાલ ની દોસ્તી હોસ્ટેલમાં ખીલી હતી

ભાવેશ ને રિક્ષામાંથી ઉતરતો જોઈને કોલેજના ટોળામાંથી કોઈએ રાડ નાખી ભાવલો આવી ગયો...

બસ હજુ ભાવલાંની સ્થિતિ સર્જાય તે પહેલા ટોળું દોડતું રીક્ષા પાસે આવી અને ભાવલાને હવા માં પીને બર્થ ડે બંક

મારવા લાગ્યો અમુક ભાવલાની નવું બીજી બ્રાન્ચમાં સ્ટુડન્ટ પણ બેબી લાત મારતા ગયા આ ઘટના નું આયોજન વિશાલ દૂર ઓટોરિક્ષા પાસે જોઈને ખુશ થતો હતો અને ઓટો ની અંદર બેઠેલા ડ્રાઇવરને કહેતો હતો કે ભાવેશ ને અત્યારે કાયદેસર

૨૩ વર્ષ પુરા થયા છે તમને ખબર છે કાકા...

કોલેજ લાઈફ અને રીઅલ લાઈફ ના બર્થ ડે માં હાથી ઘોડા નો ફેર હોય છે રિયલ લાઈફમાં લોકો કેક કાપીને બળ કરી ને મારે પણ હોસ્ટેલ માં મોટું ફેરવી ફેરવીને મારે એને કહેવાય પેશન કાકા કોલેજ લાઈફ માં સૌથી ખતરનાક સીન રાત્રે બાર વાગ્યે જામે...

રિક્ષાવાળો જો કે કશું સાંભળતો ન હતો વિશાલે તેને કાકા કહ્યું તે કદાચ ન ગમ્યું એટલે તેણે ધ્યાન ગેટની બહાર નીકળતી છોકરીઓ ના ટોળા પર ધ્યાન વધુ હતું.

વિશાલ જાડી બુદ્ધિનો ખરો એટલે વાત પૂરી કરે પાર કરે...

મારી ડાર્લિંગ ભાવુંની પ્રીત લીલી કાચ જેવી થઈ ગયેલી.

****

પ્રકરણ -5

બધા દોસ્તો ભેગા થઈને એવું પ્રેમ કર્યો કે તેની આખી રાત "ઊંઘ ના આવી બિચારો બાલ્કનીમાં પડ્યો રહ્યો."

હજુ ભાવેશ ની વાર્તા ચાલુ હતી છોકરીઓ ની એક ટોળું આવ્યું...

"અપેક્ષા એ બૂમ પાડી છોકરીઓ રિક્ષામાં બેસવા લાગી છે." આવી જ પાછળથી ભાગી ગયું પણ વિશાલ હજુ ભાવેશની સામે જોઈને રિક્ષાવાળાને પોતાની વાર્તા કહેતો હતો.

ભાવેશ કોલેજનાં ત્રણ વર્ષ પુરા થયા પછી તને કંપની કેટલો પગાર આપશે.

ગામડામાં નાનકડું ઘર,ઘરમાં હીંચકા પર પોતાના ખોળામાં માથું રાખીને સૂતો હતો એના માથા પર હાથ ફેરવતી બા પૂછી રહી હતી.

ભાઇ પગાર બધું અત્યારથી ના વિચાર કેમ્પસમાં કોઈ સારી કંપની આવે તો 30 40 હજાર આરામથી આપશે ભાવેશ પોતાની બે ચોપડી ભણેલી મા ને સમજાવી રહ્યો હતો.

મનમાં વિચારતો હતો મને ખબર છે બા મારા પહેલા વર્ષથી મારા બાપુજીએ સામેના કાકા ને ત્યાંથી પેસા મંગાવી ને મારી ફીસ ભરી છે.

મને ખબર છે કે આ વર્ષે આપણી ખેતી માં પાણી વગર કપાસ સુકાઈ ગયું છે પણ તારો દીકરો તારી આશા ઉપર પાણી ફેરવી બાદ ચાર ચાર વર્ષ પછી એવું ઓફિસર બની શકે આપણા બધાના નામના સગાઓ અને તને તારા પર અને ભવિષ્ય વિશે પૂછી પૂછીને ઊભા રાખી દીધાં અને ચૂપચાપ બધું વ્યાજ સહિત સંભળાવીશ બા અત્યારે કંઈ ઉપાધિ કરવાની જરૂર નથી.

તું તારી તબિયત સાચવ હવે તો ત્રણ બહેનો પણ સાસરે જતી રહી છે તું અને મારા બાપુજી બંને ચારધામ યાત્રા કરી લો ખોટી મારી ઉપાધિ ના કરો.

પહેલા તું વાર્તા કહેતી પોપટ અને કાગડા વાળી બસ એમ જ વિચાર કે તારો પોપટ ભૂખ્યો નથી અને ડાળે બેઠો લીલા લેર કરે છે.

તેની માં એ કહ્યું દિકરા તારા લગ્ન થાય તું ઠરીઠામ થાય તો લખી અમારે કોઇ જાત્રા નથી કરવી તારો મોટો પગાર આવે કે પછી કોઈ સારો ધંધો હોય ત્યારે તારા પૈસા મને તારા બાપુજીને લઈ જજે જાત્રાએ...

હેલિકોપ્ટર માં બેસાડીને ચારધામની યાત્રાએ લઈ જઈશ એમ બંનેને ભાવેશના કપાળમાં ઉત્સાહ છલકાયો હતો બા નું સપનું ગમે તેમ કરીને પૂરું કરીશ.

માથા પર ફરતી માની મમતા ભરી હથેળીની ચામડીની કઠોરતા તે મેસેજ કરતો આ કઠોરતા ખેતરમાં કામ કરીને આવી ગઈ હતી. "ત્રણ ત્રણ દીકરીઓ પછી ચોથો દીકરો આવ્યો હતો."

ધુમાડા ભરેલા રસોડામાં બેસીને રોટલા ટીપી ને આવી ગઈ હતી. બા હા દીકુ...

બસ આ દીકુ શબ્દ સાંભળવા માટે જ આવીશ...

એમ બોલતો મા તારી વાતો કરીને મને એવું કહે કે તે સંતાનો કેમ કર્યા અને એ ખબર ન હતી કે એમને મોટા કરવાના બનાવવાના પરણાવવાના વધુ મુશ્કેલ થઈ જાય.

ચાર નહી પાંચ પહેલું સંતાન તારી મોટી બહેન નહીં પણ એક ભાઇ હતો જન્મ પછી એક મહિનામાં ગુજરી ગયો ભાવેશ બાના ખોળા માંથી ઊભો થઈ ગયો અને ભેટી પડવાનું મન થયું. આજ સુધી ક્યારેય તેણે બાપુજીને ઊંચા અવાજે બોલ્યો ન હતો બચપણમાં આજે જરૂર લાગતું પણ તેની તો બાપુજીના આવા મહાન રદય પણ પોતાના કાન રાખીને ધબકારા સાંભળવો હતો પણ તે કરી શકતો ન હતો તે ફરી માના ખોળામાં સુઈ ગયો. બાહ્ય ભૂતકાળ કહેવો પહેલા થોડા નો દીકરો ગુજરી ગયા પછી તારી પાસે અમૃતા જમીન મને તારા બાપુજીને કહું તો વાંધો નહોતો દીકરી સાથે પણ ગામને સમાજને આછું પાતળું થઈ જતું હતું.

પહેલા તો કોઈ બોલ્યું નહીં દીકરીની ઈચ્છા અમે હતી પણ સગા ઉ જેવડી નહીં બે વરસ પછી તારી બેન બીજી બેન આવ્યા દુખના વાદળો ફાટે જ્યારે તારી બીજી બેન આવી પછી તો આખું ગામ દાંત કાઢે...

તેની દિકરીની વાતુ જોવાથી હોય એ ટાણે અમે દુઃખમાં સરી પડતા હું અને તારા બાપુજી પણ રડવા લાગેલા આ ખેતરનું કામ કરીને અમને આજીવન કમરનો દુખાવો થયો છે પછી તો અમે દીકરાની વાત હો તો રાધા કા ચાલુ કરે તારા બાપુજીએ સમાજમાં બધાને કહી દીધું કે અમારા ઘેર માંથી કેમ નથી થતી એમ તમારે વિચારવાની જરૂર નથી તારા બાપુજીને કોઈ માણસ દીકરા વિશે પૂછે તો તે બહુ ખીજાતા એક બ્રાહ્મણ આપણા ગામમાં બાર વર્ષે એક વખત આવતો અને તે જે ભવિષ્ય કહે તે 100% સાચું પડતું તારે એકનો એક દીકરો થશે પણ હજાર દીકરા હશે.

"બધી વાતો કરતા કરતા ઘણો સમય વીતી ગયો."

10 ધોરણ સુધીની life ગામડાની મસ્ત એવી સ્કૂલમાં ભણતો હું...

આજકાલ તો સ્કૂલ બધી લેટ એપારમેન્ટ આમ જાણે ભવિષ્યના શિક્ષક એન્જિનિયર પેદા કરવાના મોંઘાદાટ મશીન લાગે છે.

દસમા સુધી તો ભાવેશ ક્લાસમાં હોશિયાર દસમાનુ રીઝલ્ટ ૮૦ ટકા આવ્યું હતું મારા બાપુજી બધુ ભણેલા નહીં.

તડકામાં મજૂરી કરીને અમારા ભાઈ બહેનની ભણાવ્યા હતા. મારા કોલેજની ફી મારા કાકા પાસેથી પૈસા માગીને ભરી હતી

મેં બીજા માણસોને અગાઉની પૂછ્યું શું બનાય.

તું નારાજ તો હું કહી ૮૦ ટકા વાળા તેજસ્વી વિદ્યાર્થીએ સાયન્સ લેવાય બસ ત્યારથી ભાવેશ બેન્ડ વાગી ગયું જિંદગી પડતી શરૂ થઈ ગઈ.

માત્ર ત્રણ મહિનાના વેકેશન પછી મહેસાણાની એક સ્કૂલમાં ભાવેશ ગોઠવાઈ ગયું લાઇફની વાટ લગાડવા..

ટેન્શન હતું કે મા-બાપને આટલી મોટી ફી ભરીને મને હોસ્ટેલ મારી સ્કૂલમાં ઘરથી દૂર મોકલ્યો છે એ ટેન્શનને લીધે જ અડધું સાયન્સ ગળે ઊતરતું ન હતું તે પછી એક ફિઝિક્સ કેમેસ્ટ્રી આન્સર આવે અને કલાક સુધી ટૂંકી મારી સદી સદી અણુ પરમાણુ તત્વ મિશ્રણ સંયોજન સંખ્યામાં કરી લીધી

ઉપર બે ત્રણ ચાર ઘડી લખીને તૈયાર કરવામાં આવ્યો આ બધું ધીમે ધીમે મગજનું દહીં કરતું ગયું.

કયું સૂત્ર જિંદગી માં કામ આવશે એ બોલોને ઓહમ નો નિયમ તેનો પ્રત્યાઘાત નો નિયમ આપણા જેવા કૉમન ગણિત પરવલય અને અતિ પેટ્રોલ-ડીઝલ લાઈટ નું કામ આવે તેની સંભાવના કેટલી...

અરે હું એમ કહું કે દુનિયાના બે પાંચ ટકા લોકો જે વૈજ્ઞાનિક સંશોધન ના બાપ છે એમને બાદ કરતો કયુ ભાઈ પોતાના જીવનનું સાચું જીવન વાપરે છે કોમળ કામ કરવા માણસના સ્વરૂપને મશીન પેદા કયા છે.

એજ્યુકેશન તો આપણા દિમાગની ધાર કાઢવા માટે બેસાડી દીધું છે કોલેજમાં વપરાયેલા દિમાગ કોઈપણ કામનું રહ્યું ન હતું આ બધું ગણીને કોઈ કંપનીના માલિકના ખિસ્સા ભરવા પડશે કારણ કે આપણી કમનસીબી આપણી પોતાની કંપની ઊભી કરવા રૂપિયા પણ નહીં હોય આપણી પાછળ કોઈનો સપોર્ટ પણ નહીં...

તારી સ્ટોરીમાં 12મું ધોરણ પૂરું થયું હીરો ભાવેશ એક પાડાની જેમ જીવતો હતો.

વર્ષની મહેનત તો ખૂબ કરેલી પણ તે સાયન્સ પસંદ નહોતું લોકોની અપેક્ષા નું ટેન્શન...

ટેન્શન ઓછા ટકા આવે તો દુનિયાની નજરમાં શું રહેશે મારી અને મારા બાપુજી ની ઇજજત.

બસ હવે વેકેશન ખુલી રિઝલ્ટ આવ્યું હતું અને બધા મને પૂછતા ભાવેશ તારે કેટલા ટકા આવ્યા ત્યારે ખબર જ હતી તેમને આશા છે એટલા તો નહિ જ આવે મોટા ભાઈઓ...

દોસ્તો રીઝલ્ટ આવે એની છેલ્લી સવાર બુદ્ધિ ટકા ભાવેશ ને કોમન લાઈટ ચાલુ કરેલી કોલેજ મળી નહીં કઈ મહિનાનું વેકેશન કોલેજમાં ભણવા માટે પેન્શન નીકળી ગયું અને છેલ્લે જે ભાગ્યમાં લખ્યું એ જ કોલેજ પણ કૉમન કુત્તે કા ધરાવતા સામાન્ય છોકરા ની કાર... હું પીટીસી કોલેજ માં એડમીશન લીધું...

પણ મિત્રો જિંદગીની પહેલી એ છે કે લોકો તમને કહે છે દસમાં બારમા મહેનત કરી લો બોર્ડ છે બાકી જિંદગી જલસા છે મારીહારી મેહનત ખૂબ જ કરી.

બારમાં ધોરણ માં ટકા લાવવા હવે કહે છે કે કોલેજમાં મહેનત કરી લો બે વર્ષ છે પછી આખી લાઈફ મસ્ત નોકરી ધંધો કરી શકાશે નોકરી કરીશું પછી કહેશે કે કેટલા વર્ષ એકલા જિંદગી ના જીવશો લગ્ન કરી લો, લગ્ન કર્યા પછી એમ કે છે કે છોકરા કરી લો છોકરા છે તો તમે બંને શાંતિથી જીવી શકશો જિંદગી વધી હોય તો ને...

ખાવાની ટેવ ન હોય ત્યારે જિંદગીમાં શું જીવું પણ કોમન મેન હિન્દીમાં સ્પ્રિંગ જેવું હોય છે બે વર્ષ સુધી સાયન્સ નામનો પથ્થર મૂકી દો પછી પથ્થર અને બે વર્ષનો બદલો લેવા આ જ આ વીસકી બોટલ આ સંસ્કારી ભાવેશ ના હાથમાં છે તેનું કારણ સાયન્સ નામનો પથ્થર છે અને મને લાગે છે કે હવે આપણા દિમાગ ની સ્ક્રીન પર કોલેજ નામ નો મોટો પથ્થર મુકાઈ રહ્યો છે દિવસેને દિવસે લોકો મગજની નશ ખેંચી રહ્યા છે પહેલા જે છોકરાઓ લાયબ્રેરીમાં વાંચતા-વાંચતા ઊંઘી જતા હોસ્ટેલ પર સૌ પોતાની રૂમમાં

પડ્યા ટાઇમપાસ કરતા થિયેટરમાં સવારના નાસ્તા માટે પણ રહેતું નહીં હોસ્ટેલમાં ડાઉનલોડ કરવાની મનાઈ હોય છતાં ટોરેન્ટ અને ઈન્ટરનેટ ડાઉનલોડ મેનેજર ની અંદર મુવી ડાઉનલોડ કરી બધા જોયા કરતા... હોસ્ટેલમાં સાંજે જમ્યા પછી કોઈ ગેમ રમતું કોઈ ગર્લફ્રેન્ડ સાથે ચેટ કરતું પત્તા ખીલતું કોઈ ટીવી રૂમમાં પડી મોટી રાત સુધી ફૂટબોલની મેચ જોયા કરતા.

આ બધાની વચ્ચે ભાવેશ પટેલ વિચિત્ર લાગતું તે રાત્રે પોતાની બાલ્કનીમાં ખુરશી પર બેઠો રહેતું અને ચમકતા તારા ઉપર આકાશ જોયા કરતો તેની બાજુ માં હોસ્ટેલ હતી દરેક રૂમ ની બારી પર ચોકડી ઓછા પાંચ કરાવી દીધા હતા તે એ બાજુ તરફ જોયા કર તું તેનું દિમાગ કશુંક કરવા માગતું પરંતુ તેને ખરેખર કોઇ વિચાર નથી આવતો કે તેને શું કરવું જોઈએ...

ક્યારેક એકાદ દિવસ કોઈની પાસેથી સારી નવલકથા લઈ આવતો અને વાંચવા બેસ તો પરંતુ અધરા ઇંગલિશ શબ્દો જોઈને મૂકી દે તો ફરી પાછો બાલ્કની માં બેસી જતો ઊંડું વિચારવા લાગતો કોઈ ખાસ વિચાર આવતા નહીં એટલે

છેવટે કંટાળીને દરેક રૂમમાં જઈને પોતાના દોસ્તોને હેરાન કરતો.

મોડી રાત્રે રૂમ પર આવતો

રૂમ માં વિશાલ ન હોય એટલે રૂમની અંદર થી બંધ કરીને પોતાના લેપટોપમાં હિન્દી ફિલ્મ ચાલુ કરતો કેટલાયે દિવસો આવી જ રીતે પસાર થતા અને એકઝામ આવી જતી એક દિવસે વિશાલે ભાવેશ ને ક્યારેય ન પૂછી વાત પૂછી નાખી...

ચોમાસાની સો જતી ધોધમાર વરસાદ વરસતો હતો નીલા રંગના અજવાળામાં વિશાલ અને ભાવેશ હોસ્ટેલ બહાર ના નવા નીકળેલા બંને રસ્તા પર નાચતા કૂદતા રાડો નાખી રહ્યા હતા વિશાલ મોટેમોટેથી ગીતો ગાઈને રસ્તા પર નાચી રહ્યો હતો અને બંને તાળીઓ પાડીને વધુ હવા ભરી રહ્યો હતો વરસાદ ધિમો પડયો એટલે બન્ને ચાલતા ચાલતા આમલેટની એક લારી પર ગયા.

ભાવેશને ઈંડાની વાનગીઓ ખાતા શીખવનાર પણ વિશાલ હતો. એક જ પ્લેટ માટે આમલેટ અને બંને મોટા બજાર તરફ જતા રસ્તા પર ચાલવા લાગે વિશાલે એક સિગારેટ

લીધી અને પછી આવીશ ને પૂછ્યું એક સવાલનો જવાબ આપીશ.

આપીશને થોડા પણ સાચો જવાબ આપે તો જ વિશાલ પાસે ભાવેશ ને ખોટું બોલવું પડે ત્યારે બંદો મુછો મુંડાવી દેશે.

આજકાલ શું કોલેજના પહેલા દિવસથી જોઉં છું કે તું મનમાં ને મનમાં ઉપયોગ તારી જાત પર ગુસ્સે છે તું ખુશ છે પણ એટલું જ દુઃખી છે.

ભાવેશ વિશાલ સામે મુસ્કુરાયો વિશાલ સિગારેટ પીતો ત્યારે ફિલોસોફર બની જતો.

ભાવેશ તેની પાસેથી સિગારેટ માંગી અને બોકસ લઈ આકાશ તરફ ધુમાડા ફરકતો બોલ્યો ભાવું એવું નથી ગંભીર કારણ નથી પણ હું અનુભવી રહ્યો છે તે લાઈફ કેટલી રીપિટ થઇ રહી છે. અમુક સમય બધી મસ્તી અને ટાઈમપાસ રીપીત થઈ ને કંટાળો આપી રહ્યા છે. જો બકા કંટાળો તો અમુક સમયે મને પણ આવે છે પણ તારી આંખોમાં કશુંક અલગ જવાબ આપી રહી છે તું મારું મગજ પૂરી થાય છે મારો કંઈ બોલવા લાગી કશું અલગ નથી આપણે બધાએ આ બધું

અનુભવી રહ્યા છીએ પણ હું સૌથી મોટો સરદાર છું. આપણા બધામાં મારે કશું અલગ માણસ બનવું હતું એવી વ્યક્તિ કે જે આખી કોલેજ થી અલગ હોય.

"મતલબ તું બધા લોકો જેવો બની રહ્યો છે એમની હા"

તારા દિલને પૂછ વિજય કોલેજની અંદર પહેલા દિવસે પગ મૂક્યો ત્યારે મારે સપના હતા.

હું ક્લાસમાં આવ્યો અને પ્રોફેસરે એક પછી એક વ્યક્તિને ઊભી કરીને પૂછ્યું તમે કેમ પીટીસી પસંદ કર્યું એ નાલાયક ને કેમ કહ્યું કે સારું મને કોલેજ નું કોઈ નોલેજ ન હતું એટલે પીટીસી પસંદ કર્યું એને કેમ કહું કે ભાઈ મારી લાઇફમાં મને એનું ટેન્શન છે કયા સબજેક્ટ રહે એ ખબર જ નથી તો ક્યાંથી મારી પાસે જવાબ હોય વિશાલ માત્ર મારી વાત જ નહીં આખું ક્લાસ મારી જેમ અંદરથી પીડાઈ રહ્યો છે.

અમુક ને બાદ કરતા બરાબર વાત છે તારી ભાવેશ ની બોરિંગ સ્પીચ ચાલુ થઈ હતી. હું બોરિંગ પ્રોફેશનને સાંભળું છું ફોકસ એપાર્ટમેન્ટ કોપી કરું છું પ્રેક્ટીકલ ની વાત મારા મગજમાં છે તે હું તને કહું છું પણ સ્વચ્છ હોસ્ટેલ પર આવીને

ત્યારે બેડ પર સૂતો હોઉં છું ત્યારે લાગે છે કે આખો દિવસ દિલનો અવાજ સાંભળીને કશું કરી જ નહીં પછી આ સવાલને રાત્રી રિપીટ ન થાય એટલે લેપટોપ ખોલીને હું પિક્ચર ડાઉનલોડ કરી છું મને બીજી ડાયવર્ઝન આપી દઉં છું.

બધા સાથે વાતો કરવા બેસું છું ઇન્ટરનેટ પર સંદીપ મહેશ્વરી ના મોટીવેશન વિડીયો જોઉં છું તેની ફિલોસોફી સમજવા પ્રયત્ન કરું છું પછી ફરીથી હું તો એનો એ જ્યારે હું થાઉં ત્યારે મોબાઈલ હાથમાં લઉં છું આપણા whatsapp ગ્રુપ માં આવેલા ફોર્વડ કરેલા મેસેજ વાંચું છું લોકો સાથે ચેક કરવાના ટ્રાય કરું છું જ્યારે કોઈ નો જવાબ ન મળે તો ચિડાઈ જાઉ છું. મનમાં થાય મારી આખી પેઢી આ રીતે મોબાઈલ સ્ક્રીન પર આખું રાખીને ટાઇમપાસ કરી રહી છે તેમના દિમાગ છે અને તેઓ ક્યાં ઇંગલિશ કરો એ ખબર નથી ટાઈમ પાસ નહિ પણ ટાઈમ નું કિલિંગ કરી રહ્યા છે લોકો...

****

પ્રકરણ -6

વિશાલ મને પણ લાગે છે કે હું પણ સમયને મારી નાખી રહ્યો છું મારા હાથમાં કશું નથી. હું કશું ગુમાવી રહ્યો છું એવું મને લાગી રહ્યું છે અમુક મેસેજ વાંચીને પૂરી થાય એટલે ફેસબુક ખોલું છું બીજાની લાઈફ જોઉં છું એમની પોસ્ટ પર મળેલી લાઈફ જોઉં છું આ સોશિયલ મીડિયા તો બળતામાં ઘી હોમે છે ભૂલ ચૂકે લોકો મારી લાઈફને પણ જોઈએ હું કંઈક લખી પોસ્ટ કરું છું ફોટો મુકું છું અડધી કલાકે લાઈક અને કોમેન્ટ જોવા મોબાઈલ ચેક કરું છું.

મોટીવેશનલ વિડીયો જોઈને મોટા બનેલા મારા સપનાઓ facebook મારી પોસ્ટ લાઈક વિનાની બની જાય છે ત્યારે સપના અધૂરા રહી જાય છે ત્યારે બધું બંધ કરીને શું કરવું તે વિચાર્યા કરું છું.

google ફૂલને સર્ચ કરું છું કે વિચાર પણ ન આવે ત્યારે અંતિમ મોબાઇલમાં જ કોઈપણ ગેમ ચાલુ કરીને સમયની મારવાનું કામ ચાલુ કરી દઉં છું અને દોસ્ત સોશિયલ મીડિયા

તો છોડ રિયલ લાઈફમાં પણ એ જ બધું છે નકર તો ક્લાસ પેન્ટિંગ મારી હું કેવો શિક્ષક બની એ પણ મને ખબર નથી મને...

તું માણસ બની તેની ઉપાધિ છે લોકો જોવા લાયક કહેતા હોય તો મારે આવું તો નથી જ જીવવું મારે બદલવું છે દોસ્ત વિશાલ સ્થિર થઈને બધું સાંભળી રહ્યું હતું ભાવેશ ના શબ્દો તેને વાઘવા લાગે છે.

બંને ચાલતો ચાલતો એક મોલ પાસે આવ્યા ધીમે ધીમે વરસતો વરસાદ બંને મુલાકાત એક બેંચ પર બેઠા ભાવેશ યાર આવું તો મારે પણ થાય છે.

શું કરવું બોલ વિશાલ.

બોલું એ ખબર હોત તો ગાંડા શું જોઈએ તારા ભાવેશ ને...

બંને કેટલા સમય સુધી ચૂપચાપ બેઠાં રહ્યા આકાશ તરફ જોતા રહ્યા. 22 દિવસ પાછા વરસાદ ને પોતાના ચહેરા હાસ્ય ઝીલી રહ્યું હતું અને લીધે લોકો અંદર દેખાતા સફેદ પડ જોઈ રહ્યું હતું એ વિચારતો રહ્યો હતો અચાનક અંતર આત્માનો અવાજ સંભળાયો હોય એવો અહેસાસ થયો.

છાતીમાં ફૂલ વીજળીનો કડાકો થયો હોય એમ તેના ચહેરો ચમકી ઉઠ્યો વિશાલ ભાવેશના ચહેરાને જોઈ રહ્યું તેના ચહેરા માં જીજીવિષા દેખાઈ રહી હતી.

ભાવેશ કશું બોલે તેની રાહ જોઈ રહ્યો હતો ભાવેશે વિશાલ ના ખભા પર હાથ મૂકીને કહ્યું પોતાની જાત સાથે અત્યાર સુધી કોઈ ખોટેખોતી રમત ખેલાઈ રહી હતી.

ભાવેશ ઉત્સવ બેન્ચ ઉપર ઉભો થયો અને મોટેથી બોલે વિશાલ હજુ મોડું નથી થયું આપણા બધાની બોરિંગ લાઇફમાં તે એક મોટી ભૂલ જોઈ આપણે લોકો ક્યારેય કમ્ફર્ટ ઝોનમાં થી બહાર નીકળીને જીવ્યા જ નથી યાર મારી લાઈફ આજે એકદમ બોરિંગ થઈ ગઈ છે.

"જો બકા સાંભળ અત્યારે મનમાં કોઈ અચ્છી ફિલ્મ થઈ રહી છે હું કબૂલ કરું છું કે મારી પાસે દિલનો અવાજ નથી મારા મનને ગમતું કામ નથી મારો રસ બરાબર નથી પણ આપણા જેવા કરોડો છે આ દુનિયા પર આપણે તો શિક્ષક બનવાના છીએ ભવિષ્યના જ્યારે આર્ટ્સ અને સાયન્સ કોમર્સ મા લાખું છોકરાઓ આપણા જેમ વિચારી પણ શકતા નથી."

મતલબ તું હોશિયારી નીચે મૂકી રહ્યો છે.

નારે ગાંડા અત્યાર સુધી જવાનું છે મને એક વાત સમજાવ સચિન તેંડુલકર બિલ ગેટ્સ અબ્દુલ કલામ આઇન્સ્ટાઇન કે પછી યાર કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં સૌથી બેસ્ટ માણસ લઈ લે આ બધાને કોમન વાત છે તે બધા શિક્ષક ન હતા કદાચ એ બધાએ પોતાની એક કામ ની માસ્ટરી હતી. પોતે સિલેક્ટ કરેલા એક ક્ષેત્ર અમે બધા ના બાપ હતા ધોળા દિવસે દેખી શકાય એવા સપના હતા તેમની પાસે લાઇફમાં ફાટી પડી ત્યારે ભાગી કરી શકાય તેવા કામ હતા.

" સ્ટીવ જોબ્સ જ્યારે એની ખુદની કંપની માંથી કાઢી નાખ્યાં હતાં."

અત્યારે થોડો સમય હારી ગયેલો પણ પાછું કામ તો એ જ કરી જે નિષ્ફળ થયેલું દુનિયા જેને મંદ બુદ્ધિ નો આઇન્સ્ટાઇન વિશ્વનો મહાન વૈજ્ઞાનિક બની ગયો.

તું આવીશ ભાઈ આ બધામાંથી તું કોણ બનવા માગે છે હું ભાવેશ પટેલ બની બકા અને દિલ ને ગમતું કામ શું કરવું પડશે "આવી ગઈ ગોરી ગામ રખડીને"

તમને ગમતું કામ ખબર હોત તો અહીં મારી સાથે મેથી મારતો હોત એક્સપરિમેન્ટ લાઈફની આપણે કેમ સીધી રીતે રહેવા દઈએ છીએ અલગ-અલગ ક્ષેત્રોમાં વાગ્યે ગાડા તળાવ ઊંડા ઊતરીએ દરેક સબજેક્ટ જે કામ આપણને ગમશે તે કામ કાયમ માટે કરીશું.

થોડી વાર બંને ચૂપ થઈ ગયા એકબીજાની સામે મુસ્કુરાયા અને સાથે જ બંને ની આંખો ભીની થઈ ગઈ વિશાલ શર્મા ની પોતાની ofuI બંને પાછા હોસ્પિટલ તરફ ચાલી નિકળ્યા ભાવેશને ઉત્સાહ તો વિશાલ ને આશા હતી અને આશા બંનેની જરૂર હતી મને તો કોઈ પેશન્ટ ની ખબર પણ ના પડી ભાવેશ ને અચાનક ધક્કો પડે બંને રસ્તામાં ઉભા રહી ગયા એકબીજાના ગભરાયેલા ચહેરા સામે જોયું ફરી કંઈ પણ બોલ્યા વિના હોસ્ટેલ તરફ ચાલવા નીકળે

ભાવેશ હોસ્ટેલ થી એકાદ કિલોમીટર દૂર આવેલું જવાહરલાલ નેહરુ સ્ટેડિયમ પર પહોંચી ગયો કાનમાં હેડફોન લગાવી જોરથી અવાજ થી દંગલ ગીત નું ટાઈટલ સોંગ સાંભળી રહ્યો હતો અને મેદાન માં દોડ લગાવી રહ્યો હતો.

એક રાઉન્ડ કેટલાય દિવસથી કોઇ રમત નરમ એટલું ભાઈ નું શરીર ભીંસવા લાગી રહ્યું ફેફસામાં શ્વાસ માતો નહોતો પરસેવાને લીધે ટીશર્ટ ભીનું થઇ ગયું હતું સાથળ ગણાઈ રહ્યા હતા,કાનમાંથી હેડફોન નીચે પડી ગયા.

બનારસ કામો તે પોતાની જાતને વધુ ભાગવા કઈ રહ્યો હતો તેને તોડવાની સ્પીડ વધારી શરીર પકડાઈ રહ્યું હતું ત્યારે જમણો પગ જમીન પર પથરાય ત્યારે પગની એડીમાં થી થતો દુઃખાવો મહેસુસ થઇ રહ્યો હતો એના મોટા ધબકારા દિમાગની નસોને પણ ધ્રુજાવી રહ્યા હતા.

સ્પીડ વધી ચહેરો લાલ થઈ ગયો જાણે પોતાની જાતને પીડા દેવાનું ગુસ્સો હતો ગુસ્સો વધુ જરૂર નથી આવતું હતું વારેઘડીએ હેડફોન નીકળી જતા રહ્યા હતા કમરના મણકા ઓળખી રહ્યા હતા.

દિમાગ શું હતું કોઈ વિચાર નહીં કોઇ શબ્દ જ નહોતો લીલા આકાશ નીચે લીલી જમીન પર તે પોતાની જાતને પોતાના એકાંતની મહેસૂસ કરી શકતું હતું પોતાનું હોવાનું અનુભવતો હતો તે ધીમો પડયો મેદાનની વચ્ચે તરફ વચ્ચે આકાશમાંથી પડ્યું અને સુધા સુધા ભૂરા આકાશ તરફ જોઈ

રહ્યો હૃદયના ધબકારા સાથે આસપાસના તું સંભળાઈ રહ્યો હતો.

આ સન્નાટામાં કદાચ તેનું હૃદય પોતાની જાત સાથે વાતો કરી રહ્યું હતું એ દિવસ પછી આખું શરીર ધ્રુજી રહ્યું હતું છતાં ભાવેશ પોતાના દોસ્ત વિશાલે ફૂટબોલના મેદાનમાં પહોંચી ગયો. "અઠવાડિયું રમવામાં ગયું"

રાષ્ટ્રીય રમત મેદાન પર લગભગ કોઈ રમે નહીં ભારત ને ક્રિકેટ નો જબરદસ્ત શોખ હતો.

જે વિશાલે કહ્યું આપણે ક્રિકેટ રમશું તો કેવી મજા આવશે આપણે ક્રિકેટ રમીને સચિન જેવા સ્ટાર બની જાસુ.

અલ્યા ડોબા પણ એ સમય અલગ હતું આજે સચિનની મહાનતા નીચે કેટલાય સારા ક્રિકેટર જાય છે ખબર છે.

ભાવેશ ની સચિન વિશે આડુ બોલનારા પર ગુસ્સો આવતો તેની વાત પડતી મૂકી બીજી રમતો ઊંડા ઊતરવાનો વિચાર કર્યો... ટેબલ ટેનિસમાં મેદાન માટે ભાવેશની પોતાની આજુ બાજુની રૂમમાં ટેબલ હોસ્ટેલની લોબીમાં ટેબલ વચ્ચે નાનકડી નેટ જગ્યાએ બર્થ ડે પર ના કેસરી નું કાપડ અને

લાકડીના ટુકડાથી જોઈન્ટ કરી અને ને તૈયાર કરી પ્લાસ્ટિકનો બોલ સુધી લાવ્યો અને નીચેના કોઈ રૂમમાં જઈને સપાટ તૈયારી ટોયલેટ સ્લીપર લાવીને ટેબલ પર મૂકી જમણી સ્લીપર ભાવેશ ના હાથમાં પહેરાવીને ડાબી સ્લીપર ટેબલ ટેનિસ એક્સપર્ટ વિશાલ ના હાથમાં પેહરી આવી રમત રમવાની ચાલુ થઈ...

આજુબાજુના બધા છોકરાઓ ભેગા થઈને એક પછી એક દાવ લેવા લાગે હારજીતની રાડો નાખી પણ કોઈ રસ ના પડયો

ભાવેશ સામે રમવાનું ચાલુ કર્યું દોડવાનું ફૂટબોલ રમવાનું ટેબલ ટેનિસ થોડા દિવસ ચાલ્યું પરંતુ એક દિવસ કેન્ટીનમાં જઇને ભાવેશ ને પૂછ્યું અલ્યા ભાવેશ તને તારું પેશન મળ્યું કે નહીં... બધા દોસ્તો હસવા લાગે ભાવેશ પણ બધા સામે હશે તેની પાસે જવાબ હતું નહીં કોઈ પણ રમત પ્રત્યે મનમાં એવો કોઈ ભાવેશ ને ઉત્સાહ હતો ત્યાં તેનું દિમાગ ચાલ્યું નહીં હકીકતમાં તેની ચેસ ના નિયમો જ ન સમજાતા કેરમ રમવા ની ચાલુ કરી બાજુની હોસ્ટેલમાંથી એક દિવસ સિગારેટ લઈને આવે રૂમમાં બેસીને સિગારેટ ના ધુમાડા

વચ્ચે ગેમ ચાલુ થઈ ને મજા પડી પણ તેના ગ્રુપનો નરેશ આવીને સત્ય દર્શન કરાવી ગયું.

ભાવેશ ને કેરમ ના નિયમ તને ખબર છે પછી તેની નરેશ ની વાત સાચી લાગી ભાવેશ ને તેનું કોઈ ક્યાંય દેખાઈ નહીં દિવસો ગયા તેમ ભાવેશને થયું કે આ બધી રમતોમાં મજા આવતી હતી છતાં ટાઇમપાસ બની જતી એક બે મહિનામાં તેનું કસાયેલું શરીર બની ગયેલું પરંતુ મન તૂટેલું હતું

એક દિવસ સાંજે હોસ્ટેલની કેન્ટીનમાં એક ડાઈનીંગ ટેબલ પર આવે છે અને તેના આઠ દૂર હતા બધા જ થાળીમાં પહેલી રોટલી અને વાટકીમાં પાણી જેવી દાળ સામે જોઈને નિરાશ રહેછે...

એકબીજાની તારી સામે જોઇને બેઠા હતા ઘણીવાર રસોઈ બનાવનાર મહારાજ એટલી ખરાબ રસોઇ બનાવતો કે ડાઇનિંગ હોલ માં કોઈ મરી ગયું હોય એવી શાંતિ રહેતી બધા માલિક ને ફરિયાદ કરીને થાક્યા હતા પરંતુ કદાચ માલિક જ મેનુ નક્કી કરતો હશે.

ટેબલ ના છેડા પર બેઠેલા નરેશ એ પોતાનો મોબાઈલ અને હોસ્ટેલ નું એક ગ્રુપ બનાવ્યું હતું બધા મારી સામે જોઈને શું બેઠા છો ક્યાંક ચાલો બહાર જમવા જઈએ ટેબલ પર એક સાથે છ સાત દોસ્તોના ફોનમા મેસેજ મોકલ્યો.

બધા કોઈ પોતાને મેસેજ કરે તેવી રાહ જોઈને જ બેઠા હતા બધાએ ફોન નીકાળી ગ્રુપમાં વાતો ચાલુ થઈ.

વિશાલ લાઇફમાં એટલું ખરાબ થવાનું ક્યારેય જોયું નથી, નરેશ રોજ બહાર જવા પૈસા નથી.

સાચી વાત છે.

અલ્યા ભાઈ તું કુકિંગ સીખને યાર તારું પેશન તને ખબર પડી જશે રોજે અમને સારું ખાવા તો મળે...

નરેશ ના ભાવેશનું આગળનું વિઝન ગોલ્ડ એક્ટર બનવાનો છે. બધાએ મોબાઈલમાંથી ઊંચું જોયું ભાવેશ નો ચહેરો ગુસ્સા માં હતો.મને આવી કંઈ જ ખબર નથી એવું કહી રહ્યો હતો.

"વિશાલ જોરદાર આઈડિયા છે ભાવેશ તારી ફિલ્મ જોરદાર ચાલશે હા"

એટલી જ વારમાં ભાવેશ ગ્રુપમાંથી લેફ્ટ થઈ ગયો અને બીજી જ મિનિટે તેને એડ કરી દીધી એ દિવસોમાં પુસ્તકો વાંચવાના ચાલુ કર્યા હતા.

હોસ્ટેલમાં પુસ્તક વાચક સ્કોલર માણસ ગણાતું ભાવેશ એક રૂમમાં જઇને આવા સ્કોલર્સ પાસે books લઈ આવ્યો શરૂઆતમાં વર્ષા અડાલજ જાણે બે-ત્રણ books વાંચી...

હોસ્ટેલની રૂમની બાલ્કનીમાં બેઠો-બેઠો બુક વાચી વિશાલ ને કહી રહ્યો તું જો કોઈ ભણેલો માણસ પોતાની નોકરી છોડીને લેખક બની શકે તો હું પણ લખી ને મોટો લેખક બની શકીશ.

વિશાલ તેને બાઘાની જેમ જોઈ રહ્યો આ વિચાર પછી તેને થોડાક સમય માટે લેખક બની ગયો.

રૂમ પર આવીને બાલ્કનીમાં ટેબલ મૂક્યું કોઈ મહાન લેખક ની જેમ એક પાણીની બોટલ લીધી ટેબલ પર હજુ કશું ખૂટતું હોય એવું લાગતાં બાજુના રૂમમાં પડેલી બુક્સ લઈને આવ્યો.

ખાલી કપ ટેબલ પર મુક્યો હવે કંઈક લેખક જેવી ફિલિંગ આવે છે તેને લખવાનું ચાલુ કર્યું પહેલા જ પેજ પર વાચક

ને ખબર પડે એ માટે લખ્યું આ ડાયરી મારા સિવાય કોઈએ પણ વાંચવી નહીં.

"બીજા પેપર ડાયરીમાં લખી પોતાના માતા-પિતાને અર્પણ" વિદ્યાપીઠમાંથી તેની શરૂઆત કરી મેં થોડા દિવસ પહેલાં નક્કી કર્યું હતું કે હું મારી લાઇફમાં મારા ફોનમાંથી બહાર ઊઠીને કામ કરીશ સાચું કહું તો હજુ હું એવું કંઈ કરી શક્યો નથી.

હું કેમ કરી શક્યો નથી ખબર નથી મેં દોડવા નું ચાલુ કરેલું પણ મને ના ગમ્યું અને પાંચ દિવસ પછી બંધ થઈ ગયું.

મેં પેંટિંગ કરવાનું વિચાર્યું મને બાળપણથી એવું હતું કે હું જોરદાર પેન્ટર બનીશ મારી સ્કૂલમાં પણ ચિત્ર ના પેપર માં જોરદાર માર્ક્સ આવતા પણ ખબર નહીં કેમ...

પરંતુ થોડા દિવસ પહેલાં જ્યારે મેં પેપરમાં લખવા નું ચાલુ કર્યું ત્યારે મારાથી એકદમ ખરાબ ચિત્ર બની મેં મારા દોસ્ત ને હસતો હસતો બેડ પરથી નીચે પડી ગયો અને તે રાત્રે ખૂબ દુઃખ થયું તેનો ચહેરો બનાવવામાં ખૂબ મહેનત કરેલી...

ડાયરીમાં મારી જાત સાથે કશું પણ ખોટું લખવા માગતો નથી પણ સાચી જ લોકો એકબીજાથી થોડી હતી એટલે જ ચિત્ર માં તેનો ચહેરો જોઈને મારા મિત્રને ના ગમી હોય...

"લીખીતન ભાવેશ પટેલ"

ભાવેશ બીજી રાત્રે ફરી ડાયરી ટેબલ પર ખોલી કોફી કાપલી લઈ બેઠો હતો.

થોડા દિવસથી રોજ રાત્રે પથારીમાં પડે ત્યારે એક ક્ષણ માટે આંખો બંધ કરીને મારી જાતને સવાલ પૂછું આજનો દિવસ ખરેખર મારી લાઇફમાં સાર્થક છે...

ટીવી જોવું છે ના જવાબ મોટા ભાગે ના મન ખબર પડે છે કશું ખબર પડે છે ભડકે બળે છે તડપે છે ઊંઘ આવતા પહેલા આંખોમાંથી આંસુ સરી પડે છે થાય છે કે હું એકલો નથી મારા જેવા કેટલાય યુવાનો ને આવી ફિલીગ આવતી હશે કેટલાયે લોકો પોતાની જાતને કંફોર્ટ ઝોનમાંથી બહાર નીકળીને પોતાના સપનાઓને જીવવાની ખેવના ધરાવતા હશે પણ કશું કરી શકતા નહીં હોય...

ખબર નહીં દુનિયામાં બધા સફળ માણસોને જોઇને ક્યારેક પાછળ રહી ગયા ની પીડા થાય છે રોજ સફળતાઓ ની કહાનીઓ જોઈને એકલતા લાગે છે ફેસબુક પર કોઈની બ્યુટી કરેલી પ્રોફાઈલ જોઇને થાય છે કે એક દિવસ મારું પણ પેજ હશે હજારો લાઈક વાળું...

સાંજે જેવી જિંદગી જીવવાની ઈચ્છા થાય પણ બીજી ક્ષણે દિમાગ પૂછે છે તારા પેજમાં તારા નામ નીચે પ્રોફેશન શું લખ્યું હશે ખબર છે તને પહેલા તારું પેશન તો જાણ...

હું દિવસે નક્કી કરું છું અને સાંજે ગાયબ મારું પેશન...

આજે જોરદાર મહેનત કરીને મારા બાપાને કઈ દઈશ કે હું મોટો માણસ બનીશ..

દિવસ નું સપનું સાકાર કરવા રાત્રે સ્નાયુ ના પાડી દેશે બેડ પર પડ્યા પડ્યા મને ફિલ્મ જોવાનું ગપ્પા મારવા નું whatsapp facebook માં ટાઇમ પાસ કરવાનું મન થઈ જાય છે.

ના મન નથી થતું પરંતુ મારું દિમાગ મને દોરી જાય છે તે ટાઈમ પાસ કરીને પછી હું પસ્તાવું બેચેની થાય છે મને દુખે છે મારાથી કેમ કશું થતું નથી.

એ મને ખબર નથી પડતી દરેક પસાર થતો સમય પણ કઇ રીતે ઉપયોગમાં લેવો તેનો વિચાર મને નથી આવતો.

મારી પાસે તમન્ના છે દિશા નથી youtube પર એક વાત સંભાળી કે તમારી અંદર કશું કરવા માટેનું સ્પાર્ક હોવો જોઈએ મારી અંદર ખાલી સ્પાર્ક નથી.

****

પ્રકરણ -7

એક ભારેખમ વાત કહું મને ઘણી વાર લાગે છે કે ગરીબ ઘર મેં જોયેલા વાંચેલા બધા મોટીવેશન હારી જાય છે એ કરતા કોઈ પોઝિટિવ સ્ટોરી કોઈ નિષ્ફળતાની સ્ટોરી કોઈ શિખામણ કામમાં આવતી નથી આવતી એક સમય છે કે મોટા મોટા માણસો કે મોટીવેશનલ હારી જાય છે એવુ કરતા આગળ કોઈ પોઝિટિવ સ્ટોરી કોઈ નિષ્ફળતાની સ્ટોરી કોઈ શિખામણ કામમાં આવતી નથી એક સમય થાય છે મોટા મોટા માણસો ક્યો મોટીવેશનલ બુક વાંચવા બેઠા હશે નહિ જ બેઠા હોય ને...

હવે મને લાઈફ કેમ જીવવી એની ફિલોસોફી સાંભળીને માથું દુખે છે સાચી વાત કહું તો હું પૂરી રીતે ખુશ નથી બધું અધકચરુ જીવાતું હોય એવું લાગી રહ્યું છે.

એની શોધમાં નિષ્ફળતા મળે તો તારે દુઃખી નથી થવાનું ખુશ રહેવાનું છે. વિશાલ હું ખુશ નથી રહી શકતો મને ખબર છે કે હોસ્ટેલ મને આખી કોલેજમાં મારા બધા જેવા જ

અધકચરા છે કોઈ દિવસ અંદર ની વાત નથી જાણી અને અજાણ્યું શોધી રહ્યા છે એક રાત્રે લેખક ભાવેશ ફરી ડાયરી લઈને બાલ્કનીમાં બેઠો ખૂબ ગુસ્સામાં હતો.

ટેબલ પર પછાડી તેના ચહેરા પર ગુસ્સો હતો તેણે લખવાનું શરૂ કર્યું આજે કશું લખવું નથી કશો ફેર પડતું નથી મૂળ વાત એ કે વિશાલ કહે છે કે મારે સેક્સ કરવાની ટેવ બહુ ખરાબ છે ભાવેશ ની અંદર એક બીજો ભાવેશ બેઠો છે જે સતત બકબક કર્યા કરે છે અંદરનો ભાવેશ મગજ તરફ પોતાના ભાષણમાં મોકલ્યા કરે છે અને વચ્ચે કોલેજમાં કલ્ચર ફેસ્ટિવલ ચાલુ થયું ભાવેશ ની ધૂન ચડી તેણે નાટકમાં ભાગ લીધો વિલન બનેલો બધાને ખૂબ મજા આવી પરંતુ ભાવેશ ને ફરી ભાગ લેવાની એવી કોઈ ઈચ્છા ન જાગી ફેસ્ટિવલમાં છેલ્લા દિવસે કોઈ પણ છોકરો સ્ટેજ પર આવીને ગીતો ગાઈ શકે એવું જાહેર કરાયું ભાવેશ ઓડિયન્સમાં દોસ્તો સાથે સ્ટેજ નજીક બેઠો છે.

ભાવેશ જાહેરાત સાંભળીને મનમાં થયું કે તેને સ્ટેજ પર જવું છે મનમાં એક ગીત યાદ કરી ખુરશીમાં બેઠો બેઠો તેને રિયલસર કરવાનું શરૂ કર્યું તેને મજા આવી મ્યુઝિક કાર્યક્રમ

ચાલુ થયું એટલે તરત જ પોતાના દોસ્તો માં જાહેર કર્યું કે સ્ટેજ પર જઈ રહ્યો છું એક ગીત ગાય છે અને બધા પેટ પકડીને હસવા લાગ્યા ભાવેશ ને મિત્રો ધમકી આપતા હતા કે તે બધા નીચે ચપ્પલ ફેકસી પણ ભાવેશે નામ લખાવ્યું તેનો વારો આવે તે સ્ટેજ પર જાય છે, હાથમાં માઇક લીધું હદયના ધબકારા વધ્યા હજુ તો એ ગાવાનું શરૂ કરે એ પહેલાં ખૂણામાંથી વિશાલ અને બીજા દોસ્તો ચંપલ હાથમાં લઇને ઉભેલા જોયા ભાવેશ તરત જ માઈક નીચે મૂકીને ઉતરી ગયો બધા દોસ્તો હસી રહ્યા હતા...

રાત્રિના અગિયાર વાગ્યા હતા હોસ્ટેલમાં કોઈ મૂવી જોઈ રહ્યું હતું કે લેપટોપ પર ગેમ રમી રહ્યું હતું કોઈ ગપ્પાબાજી કરી રહ્યું હતું કોઈ ક્લાસ ના ટોપર એસાઈમેન્ટ ની કોપી કરી રહ્યું હતું આ બધા કરતો ભાવેશ પટેલ કશું હટ કરીને રોજની જેમ પોતાના ચહેરા પર આનંદ અને મુખ ઊંધું રાખીને ઉંઘી ગયો...

વિશાલે તેના પર લાત મારી અને ભાવેશ સફાળો જાગી ઊઠે છે ભાવેશ ની સામે જોયું...

એ હા દોસ્તી માં તારું ને મારું શું હોય ભાવેશ. વિશાલ ની બાજુમાં બેડ પર બેસી ને કહ્યું ભાવેશ ક્યાં જવું છે ને પૂછ્યું વિશાલની પાછળ કોઈએ કરંટ આપ્યું હોય તેમ ઉભો થઇ ગયો ભાવેશ થી ત્રણ ચાર ફૂટ દૂર જઈ ઊભો રહીને બોલ્યો ભાવેશ બધુ બરાબર છે ને જો બકા સાચું કહું છું તારા સમ ખાઈને દિમાગનું દહી થઈ ગયું છે હું બધા સાથે ખુશ છું પણ એટલું દુઃખી શું કશું સૂઝતું નથી કે લાઈફમાં શું કરવું શું ના કરવું છેલ્લા ત્રણ મહિનામાં 20 અલગ-અલગ કામ કરી જોયા છે પરંતુ મને મારું પેશન કયું છે એ ખબર નથી પડતી હું કોલેજ ની લાઇબ્રેરીમાં કેટલા દિવસ સુધી આપણી સાયન્સ ની બુક વાંચવા ગયેલો મને સાયન્સમાં પણ રસ નથી પડતો મને કોઈ શિક્ષક બનવામાં પણ રસ નથી આર્ટમાં પણ રસ નથી કોમર્સ માં પણ નથી અને સાયન્સમાં પણ નથી મને ભણવામાં રસ જ નથી ડાયરી લખી નાખી એમાં પણ રસ નથી જિંદગીમાં કંઈ જ નથી તો ડાયરીમાં શું લખું રોજ નો દિવસ એક સરખો પસાર થાય છે તો નવું શું લખવું એમાં પણ નથી મન લાગતુ...

હજી પણ મને જીવનમાં કંઈક કરવાનો રસ્તો મળતો નથી કોઈ ખ્યાલ જ નથી કે મારે જીવનમાં શું કરવું અને શું ન

કરવું એ બધી જ થિયરી મને ખબર છે બુકમાં પણ લખી નાખ્યું છે પણ રીયલ લાઇફમાં હું એક વસ્તુ પણ ઉતારી શક્યો નથી હું હારી ગયો છું.

ભાવેશ મનોમન નક્કી કરે છે કે મોટીવેશનલ બુક્સની તો વાંચી જ નહીં કારણ કે માણસો નહીં જ્યારે લાઇફમાં શું કરવું શું ન કરવું એ બધી જ ખબર હોય તો પછી ક્યારેય નિષ્ફળ જવાનો નથી અને મોટા સાહસ કરવાનું નથી અને ફૂંકી ફૂંકીને જ જીવવાનો છે.

જે માણસ ક્યારેય મોટી નિષ્ફળતા પામ્યું નથી એ પહેલેથી જ છે એની આખી લાઈફ છે રોજ ટાઇમપાસ કરી ને જીવ બળે છે. હું ખાલી પ્લાન કરતો રહી જાઉં છું અને એક પણ પ્લાન નું એક કામ થતું નથી એટલે આજે નક્કી કરી લીધું કે સારું એવી કંઈક કરવું છે...

"જે કરવામાં પણ મારામાં છાન હોય તેટલું."

વિશાલ તું એક પણ સવાલ હવે પૂછતો નહીં અને ડાયરેક્ટ મને મજા કરવા લઈ જા.

આજે મારે મજા કરવી છે ભાવેશે વિશાલે કહ્યું તેમ કર્યું કિતના દૂર ના અંધારામાં તે વિશાલને રાહ જોતો ઊભો રહ્યો બીજી તરફ બાજુમાં રહેલી સિક્યુરિટી ઓફિસમાં જઇને નાઈટ ડ્યુટી માં બેઠેલા વોચમેન ચંદુલાલ ની સાઇકલ માગી રહ્યો હતો. વિચારો પણ વિશાલ ની વાતો સમજી શકતું ન હતું ચંદુકાકા યાર તમારી એક મદદની જરૂર છે મારા રૂમ પાર્ટનર ભાવેશ ને પોતાનું ભાષણ શું છે તે ખબર નથી તે માણસ અંદરથી પીડાય છે જ્યાં સુધી મેળ ન મળે ત્યાં સુધી એ ચેનથી સૂઈ શકતો નથી વિચારો માં રડે છે મેડિકલ જવું પડે એમ છે જો સાયકલ આપો તો હું એને ફટાફટ બે કલાકમાં મેડિકલ માંથી દવા લઈને પાછો આવી જઈશ...

મહત્વની વાત વિશાલ તેની સાયકલ લઈને ભાવેશ પાસે આવી જાય છે.ભાવેશ સાયકલના કૅરિયર પર ચડીને બોલ્યો આ બકા બાઈક લઈને એ રેડલાઇટ એરિયા માં ના જવાય પોલીસની રેડ પડી અને બાઈકનો નંબર લઈ લે તો વાટ લાગી જાય ચંદુલાલ ની સાયકલ આપણે એક લિસ્ટ ઓળખીશું તો નહીં ને ભાવેશ અને વિશાલ ને આગમતું નહિ પરંતુ મન મનાવી લીધું બંને કોઈ સિક્રેટ મિશન પર જતા

હોય એમ વિદ્યાનગરની બહાર એક એરિયામાં પહોંચ્યા રસ્તાની પીળી લાઈટ બે ત્રણ હતી...

થોડી દુર 25 વર્ષની દેખાતી ચાર પાંચ છોકરીઓ ઉભી હતી અને વિશાળ દૂર અંધારામાં ઊભા રહીને પૂરો પ્લાન બનાવી રહ્યા હતા વિશાલ નો હાથ પકડી ને સમજાવી રહ્યો હતો.

હું તારી સાથે આવું છું મને પણ એક ડર છે આપણે બન્ને ચાલતા ત્યાં જઈશું અને અલગ-અલગ પાસે જઈને પુરા જોશ સાથે પૂછીશું ચલતી હે ક્યાં અને પછી સામેની બિલ્ડિંગમાં મને લઈ જશે.

કામ પતાવીને બહાર નીકળી એ સાઈકલ પાસે આવી જવાનું છે આ લોકો પૈસા પહેલા જ આપી દેવા પડે એટલે હું નોટ આપ્યા પછી પાછા લેવાનું ભૂલતો નહીં ભાવેશ...

વાત કરી ઉતારી ને છોકરી તરફ બનેલા હજાર પ્રતિ મિનિટે 360 ના ધબકારા સુધી પહોંચી ગયા હતા વિશાલ ભાવેશ થી થોડો આગળ હતો એટલે તે પહેલા છોકરીઓની લાઈન નજીક પોચ્યો.

નજીક જતા જ ભાવેશે પોતાની ચાલવાની રીત કેવી અને વાલી ઢબુડી ની જેમ થોડા ચાલવા લાગ્યું લાઇફમાં દરેક છોકરી સામે જોઈને તે પસાર થયો અને છેલ્લે સિગારેટ પીતી છોકરી પાસે ગયો...

રસ્તાની પીળી લાઈટ દેખાતો હસીન ચહેરો સિગારેટનો ધૂમાડો તે છોકરીને વધુ માદક દેખાઈ રહ્યો હતો ત્યારે પોતાના નક્કી કરેલા સાથે ચાલી રહ્યો હતો વિશાલ ના ગાલ પર થપાટ આવી અને આજુબાજુ વીંટળાયેલા સિગારેટનો ધુમાડો પણ વિખરાઈ ગયું તે ઉતરી તે પહેલા પેલી છોકરીએ મોટેથી કહ્યું ના લાયક શું સમજે છે તારી જાત ને આટલું સંભાળી ને ભાવેશ એકી દોટે સાઈકલ પાસે આવી ગયો...

બંને દોસ્તો અલગ અલગ ધંધો કરે છે પણ ધંધામાં જોઈએ એટલી ધારી સફળતા મળતી નથી.અવનવી મૂશ્કેલી નો સામનો પણ ભાવેશ અને વિશાલ કરે છે કેવી કેવી મહાન તકલીફ આ મિત્રો ને પડી હોય છે આવી તકલીફ તો ધીરુભાઈ અંબાણી ને પણ ના પડી હોય...ના પૂછો વાત.અત્યારે પણ ધંધા નો કીડો આ મહાન બિઝનેસ મેન માં સળવળે છે.

હરહંમેશ નીત નવા વિચાર સાથે બિઝનેસ કરવા નું વિચારતા હોય છે.આમ એક દિવસ બિઝનેસ કરવાનો વિચાર વિશાલને આવ્યો તેથી તરત જ ફોન કરીને ભાવેશને પોતાના અડ્ડા ઉપર બોલાવી દીધો.(આ અડ્ડો બીજું કંઈ નહીં પણ ભાવેશ ની ગામ ની બાજુ માં આવેલ ટેચવા ગામ ની સાઈ નાથ હોટલ ની વાત છે તેમને કોઈ મુશ્કેલી પડે અથવા બિઝનેસ નો કોઈ વિચાર આવે તો તે આ હોટલે મળે)

(ભાવેશ ના મોબાઇલમાં જીના સિર્ફ તેરે લિયે રીંગ વાગે છે)

"ભાવેશ ની મમ્મી બેટા તારો ફોન વાગે છે."

હા મમ્મી આવું છું પણ કોનો ફોન છે તે તું જરાક જો ને.

તારા મોબાઈલ મા કોઈ દિવસ બીજા કોઈ નો ફોન આવે છે.

બોલ ને મમ્મી કોણ છે એ(ભાવેશ બાથરૂમ માં નાતો નતો બોલે છે)

અલ્યા વિશાલ તારો ભાઈ બંધનો ફોન છે.

હા,તું ફોન ઉપાડતી ના.

કોણ નવરું છે તારો ફોન ઉપાડવા,આતો રીંગ વાગી એટલે તને કહ્યું.

ભાવેશ ને વાતે વાતે ખુબજ ખોટું લાગી જતું.ભાવેશ ને ફોન ઉપાડવા ની વાતનું ખુબજ ખોટું લાગી આવ્યું તેથી આજ સુધી ભાવેશે ફોન મા રીંગ ના બદલે હવે ફોન વાઈબ્રેટ મોડ માં રાખી દીધો છે.

(ફટાફટ તૈયાર થઈ ને ભાવેશે વિશાલ ને ફોન કરી દીધો.)

જય હનુમાન દાદા વિશાલ કંઈ કામ હતું કે શું તારો ફોન આવ્યો તો.

(આમ ભાવેશ અને વિશાલ હનુમાન દાદા ના ભગત હતા એટલે બંને એકબીજા ને ફોન કરે ત્યારે અચૂક પણે હનુમાન દાદા નું નામ લેતા હતા.)

કોય નતુ કામ ભાઈ જે કામ હતું તે હવે પૂરું થઈ ગયું.

ભાઈ વાતો ફેરવ્યા વગર જે હોય તે કે ને

તો સાંભળ મારી વાત ધ્યાન થી..

અલ્યા બોલે તો સાંભળું ને હેડ હવે ચાલુ કર તારું બક બક...

આ તો મને એક આઈડિયા આવ્યો હતો એ તને કહું છું.

કે ને એમાં કેટલી વાર... શેના વિશે છે એ પેલા મને કે.

મારા મગજ માં બીજો કોઈ વિચાર આવે.

હા એતો હું સમજી ગયો કે તને ધંધા વિશે વિચાર આવ્યો હશે.પણ કયો ધંધો છે એ તો તું કે.

ભાઈ આ બધું તારે વિગત વાર સાંભળવું હોય તો તું હાલ સાઈ નાથ હોટલે આવ હુંપં ત્યાં આવી જાઉં છું.

અલ્યા ફોનમાં કંઈ દીધું હોય તો.

બધી વાત ફોન મા નથાય.

એમ જ તો મારે સાઈ નાથ હોટલે આવવું જ પડશે.

દોસ્તાર આવે તો ત્યાં ચા નાસ્તો કરી ને આપણા ધંધા ની વાત કરીશું.

હા તો પંદર એક મિનિટ માં ત્યાં આવ્યો ભાઈ સમજી લે...(આટલી વાત કરી ને ભાવેશ ફોન કટ કરે છે.)

બંને જણા સાઈ નાથ હોટલ પાસે ભેગા થાય છે, હોટેલની એટલી બધી સુંદરતા હોય છે કે કારણ કે તેની આગળ લીલા છમ વૃક્ષો અને તેના ઉપર બેઠેલા પક્ષીઓ ના કલરવ થી ભાલ ભલા નું મન મોહી લે તેવી અદભૂત જગ્યા છે એટલા માટે ભાવેશ અને વિશાલ કોઈ પણ મિટિંગ માટે હર હંમેશાં આ સુંદર અને રમણીય સ્થળ પસંદ કરતા હતા.

"એક બોકડા ઉપર બંને જણા બેસે છે"

બોલ વિશાલ ચા બા પીશું કે નઈ.

અલ્યા એમાં હું પૂછવાનું ફરજિયાત આપણે ચા પીશુ તોજ મારું મગજ કામ કરશે,જેમ બાઈક માં પેટ્રોલ નાખી એ છીએ તેમ મારા અને તારા શરીર માં આ અમૃત રસ નાખીએ તોજ કંઇક અવનવા વિચાર આવે,ભલે લોકો ચા ને ઝેર કહેતા હોય પણ આપણ માટે તો એક અમૃત છે અમૃત....

બસ ભાષણ આપવાનું બંધ કર મહારાજ,તારે તો શ્રેષ્ઠ વક્તા બનવા ની જરૂર હતી.

કાકા બે કટિંગ....

"કાકો ચા લઈ ને આવે છે અને બને જણા ચા ની ચુસ્કી લઈ રહ્યા હોય છે અને ધંધાની અવનવી વાતો કરતા હોય છે."

ભાવેશ મને એક જોરદાર આઈડિયા આવ્યો છે એ હું તને કહું.

વિશાલ આ તારો ઘટિયા આઈડિયા સાભળવા માટે તો હું અહીંયા આવ્યો છું.

હા તો સાંભળ.

અલ્યા બોલે તો હું સાંભળું ને ભાઈ...

(બંને જણા ચા ની ચુસ્કી લેતા લેતા એક બીજા ની મજાક કરી રહ્યા હતા.)

જો એક ધંધા નો મને વિચાર આવ્યો છે અને આ બિઝનેસ સાબુ પાવડર નો છે.

શું... સાબુ પાવડર નો...

હા સાબુ પાવડર મારા ભાઈ એમાં આપણે ગણા રૂપિયા બનાવી લેશું.

પણ કંઈ રીતે.

રીત બિત છોડ મારી પાસે એક કોંતેક નંબર છે તેમને મળીને આ બિઝનેસ ને ટોચ ઉપર લઈ જઈશું.

હા હું તારી વાત મા સહમત છું આગળ બોલ...

આ ધંધા મા હું એનાલીશિસ કર્યું તો સાબુ માં માટી અને પાવડર માં મીઠું વપરાય છે અને આ બે રો મટીરીયલ મફત ના ભાવે મળે છે.

એતો મને ખબર છે.પણ લાવીશું કયાંથી...

જો તારો વિચાર હોય તો આપણે રો મટીરીયલ વાળા ને મળી આવીએ.

હા મારો વિચાર કેમ ના હોય,તારો વિચાર એ જ મારો વિચાર.આ બધી તારી વાત તો સાચી પણ ખર્ચો કેટલો આવશે ભાઈ...

અલ્યા ઓય બેસે બેસે કોય ખર્ચા ની ખબર થોડી પડી જવાની છે. એના માટે આપણે અમદાવાદ જવું પડશે.

કેમ અમદાવાદ ....

અલ્યા હમણાં તો વાત કરી કે મને એક કોન્ટેક નંબર મળ્યો છે તેને વાત કરીશું અને તે આપણ ને ધંધો સેટ કરી આપશે.

તું વાત કરી.

ના.

તો શું સકોરું મળવા જશું,પેલા વાત તો કર મારા ભાઈ.

આ હમણાજ ફોન લગાવ્યો.

હેલ્લો હું વિશાલ બોલું છું.

બોલો બોલો વિશાલ શું કામ છે.

આ તો તમારો નંબર મળ્યો હતો સાબુ પાવડર માટે.

હા હું સાબુ પાવડર માટેનું રો મટીરીયલ રાખું છું તમારે જોઈ તું હોય તો મારો સંપર્ક કરી શકો છો.

સાહેબ એવું છે કે અમે નવો બિઝનેસ કરવા માગીએ છીએ.

કોઈ ચિંતા કરવા ની જરૂર નથી તમતમારે એક વખત મારી મુલાકાત લ્યો...

સાહેબ ક્યારે મળવા માટે આવી એ.

જ્યારે આવો ત્યારે હું મારી ઓફિસ માં હજાર હોઉં છું.

કાલે આવવા નો વિચાર છે પણ રવિવાર છે એટલે તમારે ત્યાં રજા તો નહિ હોય ને...

ના...ના... રજા બજા જેવું અમારે કંઈ હોતું નથી કોઈ ચિંતા કર્યા વગર તમે આવી જાવ.

હા સાહેબ કાલે અમે ચોક્કસ થી આવીશું પણ તમારું એડ્રેસ મને વોટ્સ એપ કરજો.

(આટલી વાત પૂરી કરીને ફોન કટ કરે છે.)

ભાવેશ કાલે અમદાવાદ જવાનું નક્કી હો..

હા વિશાલ ફાઈનલ જઈશું,તું કે અને આપણે ના જયાં હોય એવું કોઈ દી બન્યું છે.

ના એવું નથી કેવું પણ પેલા અમદાવાદ વાળા ભાઈ આપણી વાટ જોઈ રહ્યા હોય અને પેહાલી વખત થીજ વિશ્વાસ ઉઠી જાય એવું ના કરાય ને...

હા ફાઈનલ જઈશું કીધું ને... જે હોય તે મને સાંજે ફોન કરી ને કે જે હો

(આ તળી વાત કરીને બંન્ને જણા હોટલ થી છૂટા પડે છે.)

સાંજે વિશાલ ભાવેશ ને ફોન કરે છે અને બંને જણા સવારે બસ માં અમદાવાદ જવાનું નક્કી કરી લે છે.

રાત્રે બંને મિત્રો ને ઊંઘ આવતી નથી અને બિઝનેસ ના વિચારો માં ખોવાઈ જાય છે એટલી વારમાં સવાર પડી જાય છે.

ભાવેશ અને વિશાલ ઝટપટ તૈયાર થઈ ને બસ સ્ટેશને આવી જાય છે

ટેચાવા અમદાવાદ જતી બસમાં બંને ના ધંધા ની મુસાફરી ચાલુ થાય છે.

વાતો કરતા કરતા અમદાવાદ ભરત ભાઈ કેમિકલ વાળા ને ત્યાં પોહચી ગયા.

ભરત ભાઈ કેમિકલ નો ધંધો પોતાના ઘરમાં કરતા હતા એટલે ત્યાં કોઈ ઓફિસ જેવું ન હતું.

આવો ભાઈઓ,કંઈ ઓળખાણ ના પડી...

આપડે કાલે વાત થઈ હતી ને વિજાપુર થી એ અમે વિશાલ ભાઈ....

હા..હા... બેસો પાણી બોની લેશો કે...

તુષાર પાણી લાય.

હા લાવું ભારત ભાઈ.

ત્યાજ તુષાર ભાવેશ અને વિશાલ માટે પાણી લઈને આવે છે.(તુષાર ભરત ભાઈ નો નોકર હતો)

શું કઈ તમારે નવુજ ચાલુ કરવા નું છે કે શું

હા,અમારે નવું જ ચાલુ કરવું છે સાબુ પાવડર નું..

મારી વાત માનો તો અત્યારે હાલ તમે ફક્ત પાવડર નું ચલાઉ કરો તો સારું કારણ કે સાબુ માં તમારે મશીન ની જરૂર પડશે અને પાવડર બનાવવા માટે મશીન ની જરૂર પડતી નથી,પાવડર બનાવવા માં એક બીજો ફાયદો છે કે તમે ઓછા મૂડી રોકાણ મા સિધ્ધપુર ની જાત્રા થઈ જશે.

(આમ તો નવો બિઝનેસ કરવા વાળા ના ગળા કાપવા મા ભરત ભાઈ એકદમ પાકો કાઠિયાવાડી માણસ હતો.)

આ બંને ને તો ધંધો કરવાનું hut હતું એટલે ભારત ભાઈ ની વાતો માં આવીને મનોમન ધંધો કરવાનું વિચારી નાખ્યું.

ભરત ભાઈ ની દરેક વાતો મા હા માં હા મિલાવતા. ત્યાં ભાવેશે પૂછ્યું કેટલા રૂપિયા માં અમારો બિઝનેસ ચાલુ થઈ જશે.

(ભરત ભાઈ મનનો મેલો માણસ હતો તે પોતે વિચાર તો હતો કે એક વાર ધંધો ચાલુ કરાયા પછી આ લોકો ક્યાં જશે,જેવી રીતે કોઈ સીધો સાદો માણસ તાલિબાનો ના સકાંજા માં આવી જાય પછી તેને તો ખબર જ હોય છે કે આપણે અહીંયા જ શહીદ થવાનું છે.)

અત્યારે તો દસ હજાર રૂપિયાથી ધંધો ચાલુ કરી શકાય ભાઈ એ મારું માનવું છે.

તમે કહેતા હોય તો આપણે ભરત ભાઈ 100% ચાલુ કરી દેવો જ છે.

****

પ્રકરણ -8

(ધંધો કરવાનું બંને માં હુત આવી ગયું હતું.)

વિશાલ ના મન માં એક પ્રશ્ન થયો. ભરત ભાઈ દસ હજાર રૂપિયા થી કેટલો નફો કમાઈ શકાય.

ભાઈ નફો તો 35 થી 40 ટકા જેવો હોય છે આપણા બિઝનેસ માં,તમે આરામ થી આટલો નફો કમાઈ શકશો મારું માનવું છે.

તો ભરત ભાઈ બે ત્રણ દિવસ માં તમારે ત્યાં અમે આવી જઈશું કેમિકલ લેવા માટે... બરોબર ને ભાવેશ.

હા તારી વાત બરોબર છે..

બંને જણા ધંધા નું નક્કી કરી ને નીકળવા ની તૈયારી કરતા હોય છે ત્યાં ભરત ભાઇ બોલ્યા...

બેસો... બેસો.... તમે મારા ત્યાં પેહલા વખત આવ્યા છો તો ચા નાસ્તો કર્યા વગર તમને નહિ મોકલું.

(મન માં તો ભારત ભાઈ વિચારતો હતો કે આ મૂર્ગા તો આજે મારે ત્યાં હલાલ થઈ ગયા છે તેમને જમાડી ને મોકલું તોય મને કોઈ ફરક પડતો નથી.)

એ તુષાર આ ભાવેશભાઈ અને વિશાલ ભાઈ માટે તું ચા નાસ્તો લઈ આવ ને...

નાસ્તામાં ભરત ભાઈ શું લાવવું છે તમે ક્યો આવું તુષારે પૂછ્યું..

ભરત ભાઈ એટલો હોશિયાર કે તરત જ વળતો જવાબ આપ્યો ભાઈ મારે તો આજે રવિવાર નો ઉપવાસ કર્યો છે એટલે થોડી વાર ઉભો રે,ભાવેશ ભાઈ શું નાસ્તા માં મંગાવું છે.

ભાવેશ ભાઈ તો શરમ રાખ્યા વિના બોલ્યા જે હોય તે ચાલશે.

(મન માં ભાવેશ અને વિશાલ વિચારી રહ્યા હતા કે સાલું સવાર ના ભૂખ્યા છીએ કૈક તો ખવાય પડશે.)

એમ કર ને તુષાર રિંગરોડ ના પ્રખ્યાત ટીકડી ગોટા લઈ આવ.

હા તો હું નીકળું છું.

હા નીકળ તુષાર પણ આ એક્ટિવા ની ચાવી તો લેતો જા.

અરે એતો હું ભૂલી ગયો... લાવો.

પછી તો ભરત ભાઇ નું ધંધા વિશે મહાપુરાણ ચાલુ થાય છે, છેક 35 મિનિટ સુધી ભાવેશ અને વિશાલ ને ધંધા વિશે મોટી વેટ કરાયા.આ બંને ભરત ભાઇ ની વાતોમાં આવી ગયા. અને મનોમન નક્કી કરી લીધું કે આપણે નિરમા ના કરશન ભાઈ પટેલ બની ગયા.

ચાલો નાસ્તો આવી ગયો છે તમે બધા નાસ્તો કરી લ્યો,તુષાર નીચે થી પેપર લાય અને કપ પણ લેતો આવજે...પેલા ચા પીલો પછી સરસ મજાના રીંગ રોડ ના ફેમસ ટીકડી ગોટા ખાઈ લ્યો...

"ભાવેશ અને વિશાલ ચા પીધા પછી નાસ્તો કરવા બેસે છે, જાણે કયાંક થી ભૂખડ આવ્યા હોય તેમ ફટાફટ નાસ્તો આ બંને જાપતી જાય છે."

(આ બંને મિત્રો ને ધંધા ના મોહ માં કશી ખબરજ નોતી પડતી કે ભરત ભાઇ તેમને ફસાવે છે.)

બંને જણા ઘરે આવવા નીકળે છે રસ્તા માં ઘણી વાતો કરતા હોય છે કે આજ તો શું મજા આવી ગઈ,પોતે કોઈ મોટા બિઝનેસમેન ના બની ગયા હોય તેવો પોતાનો રોફ જમાવવા રસ્તા માં માતેલા સાંઠ ની જેમ ચાલતા હતા.

વિશાલ બોલ્યો અલ્યા ભાવેશ આપણ ને તો ઘર જેવા સંબંધ વાળા ભરત ભાઈ મળી ગયા છે એટલે આપણો તો બેસી પાર થઈ જશે.

હા તું સાચું જ કે છે,પણ આ કન્ટેક નંબર કયાંથી લાવ્યો હતો.

અલ્યા ભાઈ જસ્ટ ડાયલ પરથી મને આ ભગવાન જેવા રામ ના ભાઈ ભરત ભાઈ નો નંબર મળ્યો.

આમ સીધી રીતે નથી બોલી શકતો કે શું...

સાચું કે ભરત ભાઈ ભગવાન જેવા માણસ નથી.

છે ભાઈ પણ આડુ અવળું ક્યાં કેહાવાનું આવે છે.

એમાં હું આડુ પડ્યું તારે...

કંઈ નહિ પણ આ જસ્ટ ડાયલ શું છે એતો મને કે.

તારે જાણી ને શું કરવું છે.

જે કરવું હોય તે,તારે કેહવુ હોય તો કે નહિતર કોઈ નહિ...

તો સાંભળ આ જસ્ટ ડાયલ ઉપર જે લોકો ધંધો કરતા હોય છે તેની નોધણી કરવા ની હોય છે અને જ્યારે કોઈ ગ્રાહક તેમને ફોન કરે છે ત્યારે મફત માં બિઝનેસ સર્વિસ નો નંબર અને એડ્રેસ આપે છે.

એવું છે એમને..

આપણે તો આવું બધું કશું કરવા ના નથી આ બધું તારે કરવા નું હું કીધું વિશાલિયા...

તો કોણ કરે છે તારા બધા કામ હું જ કરું છું ને કોઈ બીજો થોડો કરવા આવે છે.

ભાઈ તારેજ કરવા પડે ને બીજો કોઈ ક્યાંથી આવે અને આવે તો હું તેને બોલવા પણ ના દઉં...

બંને જણા આમ તો નિર્વ્યસની પણ ચાની એક વ્યસન હતી એટલે નિર્વ્યસની કેહવાય નહિ પણ કોઈક દિવસ દિલ્લગી ખાઈ લે...

આમ બંને ભરત ભાઇ ના બાપુનગર ના નિવાસસ્થાને થી ચાલતા ચાલતા નરોડા ગેલેક્સી સુધી આવી ગયા.

બંને જણ રિક્ષામાં બેસીને નરોડા થી ગાંધીનગર જાય છે.ગાંધીનગર બસ સ્ટેશને આવી ને વિજાપુર વાળી બસ માં બેસી ઘરે પોહચી જાય છે.

ઘરે ગયા પછી તેમના માતા પિતા એ પૂછ્યું કે ક્યાં ગયા હતા ત્યારે જવાબ આપવા માં બંને અચકાય છે અને કહે કે અમે એક ધંધો કરવા માગીએ છીએ.

સામેથી ભાવેશ ના પિતાજીનો જવાબ આવે છે કે એમાં શું ચિંતા કરો છો હું તમારી સાથે છું ગમે તેવો ધંધો કરવો હોય અને જેટલા રૂપિયા જોઈતા હોય તોય શું ચિંતા કરો છો ભલે આપણા પાસે રૂપિયા ના હોય તો લોન કરીને તને ધંધો કરવા માટે આપીશું ગભરાશો નહિ.

આટલું કહેતા ભાવેશ ના શરીર માં ઉત્સાહ નો નવો સંચાર ઠ લાગ્યો.

આવુજ વિશાલ ના પિતાજી એ પણ કહ્યું...

આ બંને માણસ એટલા સેન્સેટિવ હતા કે માતા પિતાને વધારે કોઈ પણ પ્રકારે ખર્ચો કરાવવા માટે તૈયાર ન હતા,તેથી તેમણે એક ભાગીદાર શોધી કાઢ્યો,તે ભાગીદાર બીજો કોઈ નહિ પણ તેમની કોલેજ ના પ્રોફેસર મહેશ ભાઈ ને આ ધંધા વિશે વાત કરી આમ આ ધંધો કરવા માટે હસતાં મુખે તૈયાર થઈ ગયા.

(ફોન ઉપર આ વાત મા તૈયાર થઈ ગયેલ મહેશ ભાઈ ને રૂબરૂ મળવાનું આયોજન ભાવેશે કરેલું.)

મહેશ ભાઈ વિજાપુર રહેતા હોવાથી ભાવેશ અને વિશાલ તેમણે મળવા મટે નંદનવન બંગલો માં મળવા માટે જાય છે.અને આ બન્ને ને જોતાજ મહેશ ભાઈ અને તેમનાં પરિવાર જોઈને ખુશ થઈ જાય છે.

આવો...આવો... બંને જણા.

હા સાહેબ કેમ મજામાં ને...

હા ભાઈ અત્યારે તો વેકેશન જેવું છે એટલે હું તો ઘરે છું અને મારો ભાઈ તરુણ પણ ઘરે જ છે,ખાસ તો ભાવેશ આ તરુણ

માટે મારે ધંધો કરવાનો વિચાર હતો અને તમે વાત કરી એટલે મને રસ પડ્યો તમારી વાત મા...

સાહેબ આમ જુવો સાબુ પાવડર એ રોજ જરૂરિયાત ની વપરાતી વસ્તુ છે એટલે આપણો ધંધો તો ધમધોકાર ચાલવા નોજ તમારું શું કહેવું છે.

ભાવેશ તારી વાત તો સાચી છે એટલે જ હું તમારી વાત મા સહમત થયો છું,હું પણ એજ વિચાર્યું કે આ ધંધો કોઈ દિવસ બંધ નહિ થાય અને આપણે બધા આમાં સેટ થઇ જઈશું.

અમે સાહેબ વિચાર્યું છે કે આમાં કરોડ પતિ નાં બનીએ તો કોય નહિ પણ મહિને એક જણ વીસ પચ્ચીસ હજાર આરામ થી કમાઈ લેશું.

એવું ભાવેશ વીસ પચ્ચીસ હજાર...

હા સાહેબ. શું તમને વિશ્વાસ નથી આવતો અમે કેમિકલ વાળા ભાઈ ને મળી આવ્યા છીએ અને તેમણે અમને કહ્યું હતું કે આરામ થી 35 થી 40 ટકા જેટલો નફો છે.

કંઈ વાંધો નહિ હું તમારી સાથે તૈયાર છું અને જો તમારે પેસા ની જરૂર હોય તો આજે આપી દઉં.

ના..ના..સાહેબ એવું નથી.પણ જગ્યા કયા રાખશું.

ચાલો મારી સાથે આપણે વિજાપુર માં એક જગ્યા છે તે જોવા માટે જઈએ.

(મહેશ ભાઈ,ભાવેશ અને વિશાલ વિજાપુરમાં આવેલી એક જગ્યા જોવા માટે જાય છે.)

આ મિતેશભાઈ એ મને કહ્યું હતું કે કોઈ તમારા મિત્રને ગોડાઉન ભાડે જોઈતું હોય તો કહેજો એટલે આપણે મિતેષ ભાઈને મળવા માટે આવ્યા છીએ.

મિતેશભાઇ અમારે ધંધા માટે એક ગોડાઉન ભાડે જોઈએ છે જો તમે મને વાત કરી હતી એટલે અમે આવ્યા છીએ.

હા...હા...મહેશ ભાઈ બેસો.આપણે ગોડાઉન ભાડે આપવાનું જ છે કોને લેવું છે પાર્ટી છે કોઈ ધ્યાને ...

મારે જ લેવું છે.

જો વાપરો તમારે લેવું હોય તો આપ્યું.

પણ ભાડું કેટલું છે એ તો કહો મિતેષ ભાઈ...

મહેશભાઈ તમે જે આપો એ લઈ લઈશું.

ના મિતેષ ભાઈ તમારી બધી વાત સાચી પણ આમાં ચોખ્ટ સારી.

તમને તો હું શું કહું મહેશભાઈ

જે બજાર માં ચાલતું હોય તે ભાડું બોલો.

આમ તો મહેશભાઈ બજાજ ઓટો વાળો માણસ લેવા આવ્યો હતો પણ માટે તેને આપવા ની ઈચ્છા નથી મારે તો તમને આપવી છે ભાડે...

પણ ભાડું કહો તો વિચારીએ..

બજાજ વાળો ભાઈ મને 14 હજાર રૂપિયા માં એક મહિનો અને 25 હજાર રૂપિયા ડિપોઝિટ આવી વાત થઈ હતી પણ મારી ઈચ્છા તો તમને આપવા ની છે,જો 12 હજાર રૂપિયા આપી દેજો ફાઈનલ અને 25 ની જગ્યાએ 20 હજાર ડિપોઝિટ પેટે આપજો ઘરના ના છો એટલે...

સારું તો પછી અમે વિચારી ને તમને ફોન કરીશું.

હા કોઈ વધો નહિ જેવી તમારી મરજી...

(ત્રણે જણા મીતેશભાઈ ના ત્યાંથી મહેશ ભાઈ ના ઘરે જાય છે અને ભાડા વિશે ચર્ચા કરે છે.)

વિશાલને ક્યારનુંય બોલવું હતું તેને રહેવાયું નહિ એટલે તરત બોલી ઉઠ્યો મહેશ ભાઈ આ ભાડું ખૂબ વધારે છે આ મિતેષ ભાઈ આપણ ને ડફોળ બનાવે છે એટલે તમે તેમની વાતો માં આવ્યા વગર બીજી કોઈ જગ્યા શોધવા નું ચાલુ રાખો...

તારી વાત એકદમ સાચી છે એટલું ભાડું આપીએ તો શું કમાઈએ... આખી જિંદગી ભાડા ભર્યા માં જાય મારું માનવું છે.

અમે સાહેબ કોઈ સારી જગ્યા હોય તો શોધશું અને તમે પણ તમારો પ્રયત્ન ચાલુ રાખ જો... અમે ઘરે જઈએ...

(ભાવેશ અને વિશાલ બાઈક ઉપર ઘરે જાય છે અને રસ્તામાં એક વિચાર આવે છે કે સાલું સરદારપુરા ગામ માં ફેક્ટરી કરીએ તો શું વાંધો.)

પણ જગ્યા ક્યો છે મારા ભાઈ.

અલ્યા ભાવેશ તારા માસી ના છોકરા ને ફોન કર ને ક્યોક જગ્યા હોય તો આપણ ને કંઇક સેટિંગ કરી આપે.

આટલું કેહતાજ ભાવેશ તેના માસી ના છોકરા ને ફોન કરે છે...

લાલા હું ભાવેશ બોલું છું.

બોલ ને ભાવેશ કંઈ કામ હતું કે શું.

હા ભાઈ એક કામ હતું,સરદારપુરા માં એક ફેક્ટરી નાખવા માટે જગ્યા જોઈએ છે.

પેલા તું કયા છે એ કે.

હું લાડોલ પોહાચ્યો છું બોલ તારે કંઈ કામ છે.

મારી વાત ધ્યાન થી સાંભળ,તું પેહલા સરદારપુરા આવી જા એટલે આપણે બંને બેસી ને કંઇક વાત કરીએ.

સારું.

(આટલું કહીને ભાવેશ ફોન મૂકી દે છે.)

શું કીધું ભાવેશ લલા એ.

કંઈ નહિ તું સરદારપુરા આવ એટલે વાત કરીએ.

હા તો બાઈક ક્યાં જવા દેવું છે ભાઈ..

એમાં શું પૂછવાનું હોય જવા દે ને સરદારપુરા...

(ભાવેશ અને વિશાલ સરદારપુરા પોહચી ને...)

આવો ખાપરા ઝવેરી.(આ ભાવેશ ના માસા એ નામ પાડેલ હતા.)

ભાવેશ બોલ્યો લાલ ભાઈ ક્યાં ગયો છે.

તમારા જેમ થોડો નવરો છે,કંઇક કામ કરતો હશે.પણ તમે અમારી ફેકટરી માં કેમ ભૂલા પડ્યા છો.

ખાલી એમ જ...

તમે બે ખાલી આવો એવા માણસ નથી હું તમને સારી રીતે જાણું છું...

એટલીવાર માં લાલ ભાઈ આવે છે.

આવો ભવા.

તું શું કેહાતો હતો એ પેલા વાત કર.

અમારે એક ફેક્ટરી બનાવવા માટે જગ્યા જોઈએ છે.

લે ચાલો મારી સાથે તમને એક જગ્યા બતાવું તમને ગમે તો કહેજો ભાડા બાડા નું હું સેટિંગ કરી આપીશ.

આ જુઓ એક હોલ છે તેની લંબાઈ 60 ફૂટ અને પોહળાઇ 20 ફૂટ છે પણ લાઈટ નું કનેક્શન તમારે લાવવા નું રહેશે.

કંઈ વાંધો નહિ લાઈટ અમે લઈશું,પણ ભાડું કેટલું હશે એ તું મને કે.

ભાડા ની તું ચિંતા ના કરીશ હું તને વાજબી કરી આપીશ જે ભાડું હશે તેનું.

તોય.

તારે હાલ જોઈએ છે.

હા.ફોન તો કરી જો.

(ફોન કરીને લાલ ભાઈ ભાડા વિશે ચર્ચા કરી દે છે.)

જો ભાવેશ પાંચ હજાર ભાડું કે છે પણ એમાં થોડું ઓછું કરવી દઈશું જો તારે જોઈતું હોય તો.

ભાઈ મારે જ જોઈ એ છે.

તું હાલ ફોન કરીને હા પડી દે ભાઈ

ખોટી ઉતાવળ ના કરશો ભાઈ, આ ગોડાઉન અપાવવા ની જવાબદારી મારી છે.તમે સમજો કે આ ગોડાઉન મળી ગયું.

તો પછી અમે ઘરે જઈએ...

હા બિન્દાસ જાઓ કોઈ ચિંતા કરાયા વગર.

જોજે બીજો કોઈ આ ગોડાઉન ભાડે ના લઈ જાય.

અલ્યા કીધું એટલે ફાઈનલ.

આ પાંચ હાજર ભાડું કીધું છે એમાં પણ આપણે 500 રૂપિયા ઓછા કરવી છું.

હા તો લાલ ભાઈ બધું તારા ઉપર છોડીએ છીએ.

બંને જણા ઘરે જાય છે અને બાઈક ઉપર રસ્તા માં વાતો કરતા કરતા કહે છે કે આપણ ને તો વિજાપુર કરતા ખૂબ સસ્તું અને મોટી જગ્યા મળી ગઈ મનમાં ને મનમાં વિચારતા ઘરે પોહ્ચે છે. ઘરે જઈને વિશાલ મહેશ ભાઈ ને ફોન કરે છે.

મહેશ ભાઈ આપણ ને એક સારી એવી જગ્યા મળી ગઈ છે.

ક્યાં મળી લયા વિશાલ જગ્યા.

સરદારપુરા માં એક સારું એવું મોટું ગોડાઉન મળી ગયું છે અને ભાડું પણ એકદમ વાજબી છે.

કેટલું છે.

5 હજાર કે છે પણ તેમાં થોડું ઓછું કરશે એવું મને લાગે છે.

તો કોઇને પૂછ્યા વગર ફાઈનલ કરી દો...

એતો મહેશ ભાઈ હું અને ભાવેશ બંને એ નક્કી કરી લીધું છે કે સરદારપુરા વાળું ગોડાઉન ફાઈનલ રાખવાનું પણ તમને પણ પૂછવું તો પડે ને..

ના..ના.. એમાં શું પૂછવા નું,તમે કર્યું એ ફાઈનલ.

હા એતો બરોબર છે પણ બીજી વાત કરું કે પેલા મનીષભાઈ ને ના પાડી દેજો અને કેજો કે બજાજ વાળાને તેમનું ગોડાઉન ભાડે આપી દે.

અલ્યા આપણે એવું શું કામ કેહવુ છે કે બજાજ વાળા ને આપે, તેને જેને આપવું હોય તેને આપે.

એતો મહેશભાઈ હું મજાક કરી રહ્યો છું.

આટલી વાત કરીને તે પોતાનો ફોન કટ કરે છે.

(બીજા દિવસે સવારે ભાવેશ અને વિશાલ સરદારપુરા જવા માટે નીકળે છે.)

સરદારપુરા લાલ ભાઈ ની ફેક્ટરી ઉપર ભેગા થઈ ને ગોડાઉન ભાડે રાખવાનું વિચારે છે અને ફાઈનલ કરવા માટે ગોડાઉન ના માલિક ને મળે છે.

ગોડાઉન નો માલિક લાલ ભાઈ ની ફેક્ટરી ઉપર આવે છે,ત્યાં બધી દરેક વાત થાય છે અંતે ગોડાઉન 4500 રૂપિયા મહિને ભાડા થી નક્કી કરી લે છે.

ભાવેશ અને વિશાલની ખુશી નો કોઈ પાર ન હતો કારણ કે તેઓ એક બિઝનેસમેન બનવા જઈ રહ્યા હતા.

આ બધું નક્કી કરી ને તેઓ આવતી કાલે અમદાવાદ જવાનું વિચારે છે અને મહેશ ભાઈ ને ફોન કરે છે.

મહેશ ભાઈ કાલે આપણે અમદાવાદ જવાનું ફાઈનલ કર્યું છે અને ગોડાઉન પણ રાખી લીધું છે તમારે અમદાવાદ આવવું પડશે હો.

કાલે કેટલા વાગે જવાનું છે ભાવેશ.

આવતી કાલે સવારે ૪ વાગે જવાનો અમારો વિચાર છે તમારું શું કહેવું છે.

તમે કહો તે ફાઈનલ.

તો સવારે નીકળી એ.

સવાર પડે છે અને ગામ માંથી ડાલું લઈ ને તે પાવડર બનાવવા નો સમાન લેવા માટે અમદાવાદ તરફ રવાના થાય છે. વચ્ચે વિજાપુર થી મહેશ ભાઈ ને પણ સાથે લેતા જાય છે.

અમદાવાદ ભરત ભાઇ ના ત્યાં પોહચી ને બધી વિગતવાર વાતો કરે છે.(ભાવેશ તેના બધા ભાગીદાર ની ઓળખ કરાવે છે.)

****

પ્રકરણ -9

આ અમારા સાહેબ મહેશભાઈ છે અને અમે ત્રણ જણા ભાગીદારી માં ધંધો કરવા માગીએ છીએ.

તો ખૂબ સરસ આવું ભરત ભાઈ બોલ્યા.(ભરત ભાઈ વખાણ કરવા માં ખૂબ માહીર હતા.)

આપડે પાવડર બનાવવા માટે જે કેમિકલ જોઈએ તે અમને આપી દો.

બોલો કેટલા બજેટ સુધી નો માલ સામાન જોવે છે.

10000 હજાર આજુ બાજુ કરી આપો ને...

એ... તુષાર આ વિજાપુર વાળાઓ માટે ચા પાણી ની વ્યવસ્થા કરી લે ને.

થોડીવાર માં ચા આવી જાય છે.

ચા પીધા પછી ભરત ભાઇ બોલે છે તમારું રેડી છે.

એટલામાં ભાવેશ બોલ્યો અમને પાવડર બનાવવા ની રીત બીત તો લખી આપજો.

હા કેમ નહિ.

ભરત ભાઈ એ વિગતવાર દરેક માહિતી જીણવટ પૂર્વક લખી આપી.

ભાવેશ ભાઈ તમે જાઓ તમારો માલ રેડી છે અને તમને તુષાર ભરી આપશે ગોડાઉન ઉપર થી...

ત્રણે જણા ગોડાઉન ઉપર જાય છે અને માલ સામાન પોતાના ડાલા માં ભરી દે છે,પછી ઘરે આવવા માટે રવાના થાય છે.

ભાવેશ અને વિશાલને પાવડર બનાવવા ની ખૂબ તાલાવેલી હોય છે.

(મનોમન નક્કી કરી લે છે કે આપણે ઘરે જઈ ને પાવડર બનાવી દેશું શું કેહવુ છે ભાવેશ,અલ્યા ભાઈ ઘરે તો પોહચવા દે આવું વિશાલ બોલે છે.)

12000 હજાર નો માલસામાન લઈ ને તેઓ સરદારપુરા ગોડાઉન ને પોહચી જાય છે.માલસામાન ઉતરતા ઉતરતા લોથ પોથ થઈ જાય છે રાતના 10:30 વાગી ગયા હોય છે.તેમણે જબરદસ્ત ભૂખ લાગી હોય છે એટલે સરદારપુરા ખોડીયાર હોટેલ માં ભાખરી શાક ખાય છે. જમીને પોતાના ઘરે જઈને સૂઈ જાય છે.

બીજા દિવસે સવારે નાઈ ધોઈ પાલી ને પોતાની ફેક્ટરી તરફ જવા નીકળે છે.

ફેક્ટરી ઉપર ત્રણેય ભાગીદાર ભેગા થાય છે અને ભરત ભાઇ એ આપેલ પાવડર બનાવવા ની ફોર્મ્યુલા ખોલે છે પછી પાવડર બનાવવા ની શરૂઆત કરે છે.પાવડર તો બની ગયો જે રીતે ભારત ભાઈ એ કહ્યું હતું એ ફોર્મ્યુલા થી....વેચવા માટે પેકિંગ પણ કરી દીધા...

આમ ધંધાને આખરી ઓપ આપી દિધો.

"ગુજરાતી માં એક કહેવત છે કે આરભે શુરા અંતે અધૂરા"

આ ધંધા નું નામ પણ પવનપુત્ર કેમિકલ રાખેલું અને તેમની બ્રાન્ડ નેમ એકસેપ્ત.... એટલે તો વાત પતી...

દિવસ નો ચાર પાંચ હજાર નો બિઝનેસ કરતા હતા ખાલી પાવડર માંથી પણ કુદરતે તેમને કુબુદ્ધિ સુજાડી અને તે સાબુ નો વિચાર પોતાના માં માં લાવ્યા અને આ પાવડર માં ધંધા ને મોડ છ એક મહિના પૂરા થયા ત્યાં સાબુ ના મશીન નો ઇડર ભાવેશ અને વિશાલ મહેશ ભાઈ ને પૂછ્યા વગર આપી ને આવી ગયા.

સાબુ ના મશીન આવી ગયા અને તેનું કેમિકલ આવી ગયું પણ સાબુ બનવા માટે તૈયાર ન હતા એક લાખ રૂપિયા નું કેમિકલ બગડ્યું પણ સાબુ ના બન્યા એટલે ના જ બન્યા...

જેમ તેમ કરીને સાબુ બન્યા તોપણ માર્કેટ કરતા તેમની પડતર કોસ્ટ ઉંચી રહી હતી.

પોતાને તો એવું લાગતું હતું કે આપણે ધંધા ના માહીર બની ગયા છીએ... પણ તેમને કોઈ ખબર નથી પડતી કે આપડી હવે પડતી ચાલુ થઈ છે.

હૂત માં ને હુત્ માં બે છોટા હાથી વસાવી દીધા અને કેમિકલ લાવવા માટે પેસા ખૂટી પડ્યા ત્યારે તેમણે લોન કરી,આ લોન ના મહિને 25000 હજાર ના હપ્તા આવતા હતા એ

ભરવા માં પણ મુશ્કેલી પડી રહી હતી.છેલ્લે આ ફેક્ટરી વેચવા માટે કાઢી તો કોઈ લેવાલ હતું નહિ બધો બોજો ભાવેશ ભાઈ અને વિશાલ ભાઈ ઉપર આવી પડ્યો હતો.આ 12000 હજારે શરૂ કરેલી ફેક્ટરી 16 લાખે પોહચી ગઈ હતી.પણ અત્યારે કોઈ તેનો લેવાલ ન હતો ભાવેશ અને વિશાલ અંદરો અંદર પીડાઇ રહ્યા હતા. તેમનાં માથે એક મોટું ટેન્શન આવી ગયું હતુ,શી કરવી કે શું ના કરવું આના માટે એક અસમંજસ ઊભી થઈ હતી.

ભાવેશ અને વિશાલને હનુમાન દાદા હાજર હજૂર હતા એટલે એક ભાઈ પૂછતો આવ્યો કે મારે સાબુની ફેક્ટરી કરવી છે ત્યારે આ બીડું ભાવેશ એ જડપી લીધુ.

કાકા અમારે આ ફેક્ટરી અમારે વેચવાની છે જો તમારી લેવાની ઈચ્છા હોય તો... આવું ભાવેશ બોલ્યો.

કાકા ને તો ફેક્ટરી લેવીજ હતી એટલે તેમણે બહુ હોશિયારી વાપરી કહ્યું કે અમે તમને બે દિવસ માં જવાબ આપીશું.

કંઈ વાંધો નહીં કાકા,જેવી તમારી ઈચ્છા...

ભાવેશ અને વિશાલ ને તો ખબર પડી ગઇ હતી કે આ કાકો 100 ટકા આપણી ફેક્ટરી ખરીદશે તેવી તેમની આશા બંધાઈ ગઈ હતી.

બે દિવસ થયા પણ ફેક્ટરી ખરીદવા ના કોઈ સમાચાર ના આવ્યા એટલે ઉતાવળિયા ભાવેશે કાકા ને ફોન કરી દિધોને પૂછી લીધું કે તમે ક્યારે આવવા ના છો....

સામેથી જવાબ આવ્યો આજે સાંજે અમે તમારી ફેક્ટરી ની મુલાકાત લઈ એ છીએ.

સાંજ ની વાટ જોઈ રહેલા ભાવેશ અને વિશાલ આગા પાછા થઈ રહ્યા હતા.એટલીજ વાર માં મારુતિ 800 તેમની ફેક્ટરી ઉપર આવી પોહચી...

આવો કાકા આવો કાકા.

ચા બા કંઈ પીશો.

ના..ભાઈ કંઈ નહિ પણ આપણે આપણા મેન મુદ્દા ની વાત કરીએ.

જે હોય તે બોલો કાકા.

અમારે તમારી ફેક્ટરી ખરીદવી છે.

તો અમારે તમને ફેક્ટરી વેચવી છે.

બોલો ભાવ.

તમે ક્યો.

ભાઈ તમારી ફેક્ટરી છે એટલે તમે બોલો ને પછી અમને પલાવશે તો અમે ખરીદી કરવા માટે ડીલ કરી કરીશું.

સાત લાખ છોટા હાથી સાથે...

તમારું શું કેહવુ છે કાકા.

અમારું નઈ કે તમારું નઈ સડા છ લાખ રૂપિયા રાખો ભાઈ...

સારું ફાઈનલ કર્યું ભાઈ.

તમારું શું કેહવુ છે.

હા તમને આપી... પેમેન્ટ ની શું સિસ્ટમ છે.

ચેક દ્વારા તમને પેમેન્ટ આપીશું આજે અમે ચેક આપીશું બે...

હા તો ભલે.

ત્રણ લાખ પચ્ચીસ હજાર ના બે ચેક આપ્યા...

ભાવેશ અને વિશાલ ની ખુશી નો કોઈ પાર ન હતો તેમણે એક ટેન્શન તો દૂર થયું.

કોઇને પૂછ્યા વગર આ નિર્ણય તેમનાં માટે ફાયદાકારક હતો.

હંમેશની માટે લેવાયેલ ઝટપટ નિર્ણય મહદ અંશે ફાયદાકારક હતો.કારણ કે એક મોટા નુકશાન માંથી તેઓ બચી ગયા હતા.

ભાવેશ આ ડીલ બરોબર છે ને.

તું કર્યું તે ફાઈનલ.

આ ધંધામાં બિસ્તરા પોટલાં વાળી ને ઘરે આવી ગયા.

ભાવેશ આપણ ને સૌથી મોટી નિષ્ફળતા કે સફળતા આજે મળી હોય એવું મને લાગે છે.

ના...ના.. ભાઈ એવું નથી.

વિશાલ આજે મારું મગજ બેન્ડ મારી ગયું છે.

શું કામ માં તારું મગજ બેન્ડ મારી ગયું એ કે મને.

અલ્યા કોઈ ધંધો અથવા નોકરી કરીએ તો આપણ ને હંમેશ ને માટે નિષ્ફળતા જ મળી છે.

એમાં કોઈ ગભરાવા ની જરુર નથી તારો દોસ્તાર હર હમેશ ને માટે તારી સાથે છે.

થોડા દિવસો માટે ઘરે બેસી જાય છે.

કંટાળી ને નવા બિઝનસ માટે વિચારે છે અને મનોમન નક્કી કરે છે કે આપણે કોઈ મૂડી વગર નો ધંધો કરીએ.

હા ભાવેશ તારી વાત સાચી છે.

વિશાલ અને ભાવેશ નવા ધંધાની શોધ કરી રહ્યા હતા એટલીવાર માં એક નવો વિચાર ભાવેશ ને આવ્યો.

વિશાલ આપણે RTO એજન્ટ નું કામ કરીએ તો કેવું..

પેસા નો ખર્ચો ના હોય તો મને કે.

ના એમાં એક રૂપિયો પણ ખર્ચ કરવા નો નથી.

તો ફાઈનલ આપણે એજન્ટ નું કામ ચાલુ કરીએ.

બીજા દિવસે સવારે વિશાલ અને ભાવેશ આરટીઓ કચેરીમાં જાય છે અને ત્યાં એજન્ટો ને ભાવ પૂછે છે.તેમને કમાવા માં રસ જાગે છે.

અલ્યા એક કેસના પાંચસો રૂપિયા મળે તો એમાં હું ખોટું છે.

ના લયા આ તો મસ્ત ધંધો છે મારી તો ઈચ્છા છે તારું શું કહેવું છે.

તું કે એ ફાઈનલ...

બંને જણા આરટીઓ ના ધંધા મા ઘણું બધું નામ અને પેસા કમાય છે. ભાવેશ અને વિશાલ આ ધંધા માંથી એક વિસનગર અને હિંમતનગર બે એસી વાળી ઑફિસો બનાવે છે.અને પોતાના ઘરે પણ એસી વસાવે છે.

આ ધાંધથી તેઓ દિવસ માં બે ત્રણ હજાર આરામ થી કમાઈ લેતા હતા.

સમય અને સંજોગ ને આધારે કુદરત ને તેઓ ની સફળતા ના ગમી આ આરટીઓ નું કામ ઓનલાઇન થઈ ગયું એટલે આમનો ધંધો ઠપ થઈ ગયો.

આ બંને માણસો નવા નવા ધંધા કરતા ગયા અને કયાંક સફળ તો કયાંક નિષ્ફળતા ના સ્વાદ ચાખ્યા પણ આ બંને નવા નવા ધંધા કરવા નું છોડ્યું નહિ...

હવે તેમનાં મન માં એક ખૂબ સરસ બે નંબર નો ધંધો કરવા નો વિચાર આવ્યો.

આ બે નંબર નો ધંધો કરવા માટે બે નંબર ની સિટી માં જવું પડે...આ સિટી એટલે મુંબઈ.

ભાવેશ અને વિશાલ મુંબઈ જવાનું નક્કી કરે છે થોડા દિવસો માં બંને મુંબઈ જવા માટે નીકળે છે.

મુંબઈ માં દાઉદના મનીષ માર્કેટ માંથી મોબાઈલ ખરીદી લાવવાનું વિચારે છે.

સેમ્પલ માટે પાંચ મોબાઈલ લાવે છે અને આ મોબાઈલની માર્કેટ ભાવ પચ્ચીસ હજાર હોય છે અને મુંબઈ થી ફક્ત પચીસો રૂપિયા માં લાવે છે.

ગુજરાત માં આ મોબાઈલ તેઓ ફક્ત પાંચ હજાર માં વેચીને ડબલ નફો કરે છે.

આ ધંધો પણ લાંબો સમય સુધી ટકતો નથી.

ભાવેશ અને વિશાલ ને લોકો કહે છે કે તમે કસ્ટમ નો માલ લાવો છો અને જો પકડાઈ જશો તો કાયમી માટે જેલ જશો.

આ ડર થી ભાવેશ અને વિશાલે કાયમ માટે આ ધંધો છોડી દીધી હતો પણ આમાં એક સિક્રેટ વાત કરવાની બાકી છે પાંચ છ વખત મુંબઈ જઈ આવ્યા આ ધંધા માટે પણ જયારે તેઓ છેલ્લી વખત મુંબઈ દાદર ઉભા હતા ત્યાંજ બોમ્બ બ્લાસ્ટ થયો હતો આ એક સત્ય હકીકત છે છે ભાવેશ અને વિશાલ સીવાય બીજું અન્ય કોઈ જાણતું નથી.આ વાત ફક્ત આ નોવેલ વાંચવા વાળને જ જાણવા મળશે...

સમય જતાં આ બને પોતાની જાત થી કંટાળી ગયા હતા.

વિશાલ હવે શું કરશું.

કોય નહિ ભાઈ,ગમેતે કંઇક કરીશું થોડા ભૂખે મરશું.

હા તો બોલ હવે તારી પાસે કોઈ આઈડિયા હોય તો મને કે...

હવે મારી પાસે કોઈ આઈડિયા નથી પણ પેસા કમાવવા માટે નોકરી કરવી આ એકજ રસ્તો છે.

તારું શું કહેવું છે.

મારું પણ માનવું છે કે આપણે ક્યાંક નાની મોટી નોકરી કરી લઈ ને જિંદગી પસાર કરીએ.

આ બંને મિત્રો નોકરી ની શોધ માં આમ તેમ ભટકે છે.

આમના નસીબ એટલા બધા સારા હોય છે કે એક નોકરી છોડે અને બીજી તૈયાર હોય છે.

આ બંને પેહલા નવાબારત ની ખાતર ની કંપની માં નોકરી કરે છે અને સારું એવી કમાય છે પણ થોડા સમય માં શ્રી રામ ખાતર માં સારા એવા પગાર થી નોકરી મળે છે.આમ એક વર્ષ 14 નોકરીઓ બદલી હોય છે આ બે મહા બુધ્ધિ શાળી માણસો એ...

હજી સુધી આ બે મહાન અસ્તીઓ કોઈ કામ કરતી નથી અને આજે પણ તેમણે 30 વર્ષ થયાં છે કોઈ નોકરી ધંધો કરતા નથી અને હર હંમેશ ભૂતકાળ ને વાગોળતા રહે છે કોઈ જગ્યાએ ના નોકરી ના છોકરી કશુંય આ બે ના નશીબ માં નથી પણ સમય જબરદસ્ત આ બંને નો સાથ આપ્યો છે આ બંને છેલ્લે સરકારી નોકરી માટે પરીક્ષાની તૈયારી કરે છે

અને ભાવેશ અને વિશાળ બંને GPSC ક્લાસ 1/2 ની પરીક્ષા પાસ કરે છે.અત્યારે હાલ ડેપ્યુટી કલેકટર તરીકે ભાવેશ ખેડા જિલ્લા માં અને વિશાલ ડેપ્યુટી કલેકટર તરીકે અમદાવાદ જિલ્લા માં કામ કરે છે.

સમાપ્ત

****

મારી વાર્તા વિષે આપના અભિપ્રાય મને મુક્તમને જણાવી શકો છો મારો અને ભાવેશભાઈનો વોટ્સએપ નંબર નીચે મુજબ છે.

આનંદ પટેલ – 9724456625

ભાવેશ પટેલ - 9714178824

<u>દરેક વાચક મિત્રોને મારા અને ભાવેશ પટેલના જય હનુમાન દાદા.....</u>

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%